

UNIVERSITAT DE BARCELONA
FACULTAT DE FARMÀCIA
LABORATORI DE BOTÀNICA

**Estudis sobre biologia de la reproducció de la tribu *Delphineae*
Warming (*Ranunculaceae*) a la Mediterrània occidental.**

Memòria presentada per Maria Bosch i Daniel per a optar al grau de Doctora en Farmàcia, realitzada sota la direcció dels Drs. Cèsar Blanché i Vergés i Joan Simon i Pallisé, Professor Titular i Professor Associat, respectivament, de la Unitat de Botànica del Departament de Productes Naturals, Biologia Vegetal Sanitària i Edafologia de la Facultat de Farmàcia de la Universitat de Barcelona.

Signat.

Vist-i-plau
Els Directors

Dr. C. Blanché

Dr. J. Simon

Maria Bosch i Daniel
Barcelona, març de 1996

7.4. DISCUSSIÓ

7.4.1. VARIABILITAT GENÈTICA ISOENZIMÀTICA

Els tres grups de tàxons que hem escollit per estudiar la diversitat isoenzimàtica mesuren característiques ben diferenciades que influeixen en la seva variabilitat genètica. Recapitulant, *D. montanum* és una espècie perenne, tetraploide ($2n=32$), endèmica, que habita en ambients subalpins. *D. bolorii* també és perenne i endèmica, amb una mida poblacional inferior a *D. montanum*, i presenta la particularitat de ser un diploïde amb $2n=18$. Es localitza en ambients més montans, altitudinalment més baixos. El subgènere *Delphinium* està format per espècies anuals (excepte *D. balansae*), diploïdes —amb una clara reducció de la quantitat de DNA respecte les perennes (AL-KELIDAR & RICHARDS, 1981)—, amb una distribució, en general, molt més àmplia i una ecologia arvense, subestèpica i colonitzadora. Viuen a una altitud notablement inferior que els altres dos tàxons, sovint prop del nivell del mar.

a) El nombre mitjà d'allels per locus (A) és molt alt en *D. montanum* (2,5-2,8) i sensiblement més baix en *D. bolorii* (1,7-1,8). En la primera espècie, els valors tan alts es poden atribuir al seu caràcter poliploide, atès que l'exèrcit dels poliploidies c.à base, principalment, en el manteniment de la hibriditat, és a dir, l'efecte mantenidor de l'erència tetrasòmica incrementa automàticament el nombre d'allels presents a un locus determinat (STEBBINS, 1980). Tot i això, només hem detectat duplicacions en els enzims 6-PGD i PGM. És remarcable que, tot i gaudir del doble de cromosomes, aquest fet no es reflecteixi en els patrons de bandes dels altres enzims estudiats. De fet, com ja hem indicat anteriorment, altres dades com la mida del gra de pollenis, la densitat d'estomes (BLANCHÉ, 1991) o el nombre d'estams, tampoc denoten aquest increment del material hereditari. De fet, les duplicacions detectades són de difícil explicació, en termes evolutius.

Primerament, caldria remuntar-se a la discussió sobre l'origen autopoliploide i alloplopiploide del $2n=32$. Les evidències morfològiques del cariotip (cf. BLANCHÉ, 1991) assenyalen l'absència de quartets de cromosomes, cosa que suggerix, 1) una diploidització molt avançada d'un autotetraploide molt antic, o bé, 2) un origen alotetraploide, a partir d'espècies originalment llunyanes.

Les dades del nombre d'isoenzims no afavoreixen pas tampoc la hipòtesi autotetraploide, atès que de les duplicacions esperables en la majoria de sistemes, únicament han estat identificades en el 6-PGD i en el PGM. Tampoc les evidències del comportament meiòtic (BLANCHÉ, loc. cit.), on només s'han detectat bivalents, poden suggerir un origen autotetraploide, atès que la presència de multivalents és esperable, almenys en un determinat percentatge.

Però, de fet, la duplicació en aquests dos sistemes (PGM i 6-PGD) apareix també en *D. bolorii* ($2n=18$), cosa que en principi ens va fer pensar en una duplicació ocorreguda en un determinat parell de cromosomes duplicat respecte a les dotacions euploidies $2n=16$. Per tant, podríem estar davant d'un mateix tipus de duplicació —en un cromosoma— que

l'observada en el tetraploide *D. montanum*. És remarcable, però, que la duplicació també apareix en les anuals del subgènere *Delphinium*. Aquest fet obliga a plantejar-nos que en *D. bolognii*, tot i el seu caràcter diploïde, els dos cromosomes de més no aporten cap duplicació complementària, com a mínim a partir delsenzims analitzats. Aquest fet dóna suport a la hipòtesi que els dos cromosomes de més s'han format per fragmentació i posterior reorganització del material hereditari (possible translocació robertsoniana, cf. capítol 6) i no per duplicació cromosòmica.

Això deixa totalment oberta la interpretació correcta de les duplicacions observades. MACHON *et al.* (1995) analitzen 8 loci en *Ulmus minor* aggr., dels quals només 4 són duplicats (PGM, MDH, PRX-A-1 i PRX-A-2). Les seves plantes tenen 2n=28 cromosomes i atribueixen l'increment del nombre d'isoenzims a alloploidia segmental o bé a la completa d'un autotetraploide ancestral, fet que és molt més clar en les plantes de nombres cromosòmics més alt com ara *Olea europaea* (2n=46), en OUAZZANI *et al.* (1993) detecten duplicacions residuals en l'enzim PGI. Finalment, LUMARET (1986) reporta duplicacions en *Dactylis* tetraploides que també es troben en els seus diploïdes ancestrals i que, per tant, han de significar una traça d'origen molt antic. La mateixa diversitat d'interpretacions dels diversos sistemes duplicats (PGI, 6-PGD i PGM) detectats en *Clarkia* (vegeu la discussió de CRAWFORD, 1989), fa evident que no hi ha cap possible explicació única. El que si sembla clar és que la duplicació de gens és una característica ubliqua en l'evolució del genoma i històricament ha estat considerada com el mecanisme predominant per a l'evolució cap a noves funcions genètiques (HALDANE, 1932; OHNO, 1970). Darrerament, WALSH (1995) ha estudiat el fenomen de la duplicació des d'un punt de vista teòric i conclou que a les poblacions suficientment grans, la majoria de duplicacions que s'esdevenen poden significar realment noves funcions en lloc de pseudogens (o alels nuls) que anteriorment es creia el més probable. En el gènere *Delphinium*, la duplicació ha de tractar-se d'una característica força antiga, estesa àmpliament pels tàxons analitzats que pertanyen a tres subgèneres diferent, cosa que pot indicar que ens trobem davant d'un grup monofilètic.

Les diferències marcades de variabilitat entre les dues espècies perennes poden ser atribuïdes també a les diferents mides de les poblacions, com va demostrar formalment EWENS (1972), considerablement més petites en *D. bolognii*. Però seria agosarat i massa simplificat atribuir la menor diversitat només a la mida poblacional. Aquests valors es podrien també atribuir a col·lapses d'ampolla o efectes fundadors (BARRET & KOHN, 1991). *D. bolognii* dóna uns valors que es troben dins l'interval de variació dels de *D. viridescens* (RICHTER *et al.*, 1994), un endemisme perenne de les muntanyes Wetnachee dels Estats Units. —de fet, l'única referència en què disposem actualment d'aquests tipus de dades dins la tribu— mentre que *D. montanum* difereix notablement, probablement per aquesta tetraploidia.

b) La proporció o percentatge de loci polimòrfics (P) entre les dues espècies perennes també va en el mateix sentit que el valor A, cosa que refirma que *D. montanum* gaudeix d'una variabilitat marcadament més gran que *D. bolognii*. Amb tot, cal tenir present que en *D. montanum* podria haver-hi un petit esbiaix de les dades perquè s'han interpretat menys enzims (alguns enzims no interpretats com l'ACO o l'MDH semblaven fixats, cosa que faria davallar

un xic aquests valors). En ambdues espècies els valors són superiors als obtinguts en *D. viridescens* (RICHTER *et al.*, 1994). Les llavors de *D. montanum* presenten dormància (*cf.* capítol 3), la qual sovint s'interpreta com un mecanisme de dispersió de variabilitat en el temps que pot arribar a retardar o esmoreir l'efecte d'una possible selecció, permeten mantenir als nivells de variabilitat.

c) En el subgènere *Delphinium*, els valors més alts del nombre mitjà d'allels per locus els enregistren *D. favargeri*, *D. verdunense* i *D. peregrinum* amb 2,2-2,5. En l'altre extrem hi ha *D. davisii*, espècie endèmica d'àrea restringida i *D. macropetalum*, població molt reduïda amb una ecologia de dunes, en els dos casos amb 1,6 (en aquesta darrera espècie els valors baixos també poden ser ocasionats per la petita mida de la mostra). Tot i així, la majoria de tàxons presenten valors superiors a 2. Pel que fa al percentatge de loci polimòrfics, els valors més alts correspondrien també a *D. favargeri*, espècie molt àmpliament estesa pel Marroc, i dues espècies turques *D. peregrinum* i *D. virgatum* (63-72 %), mentre que els valors inferiors els enregistren *D. davisii* i algunes poblacions de *D. gracile* i *D. verdunense* amb un 36 %. En general, les espècies peninsulars presenten una menor variabilitat que les nord-africanes i les turques.

Aquesta disminució de la variabilitat genètica pot ser indicadora d'una possible erosió genètica que sofreixen les espècies europees com *D. verdunense*. Són tàxons amb una ecologia en l'actualitat predominantment arvense, que sovint han estat perseguits amb herbicides o se situen en terrenys que es llauren ràpidament després de la collita per reduir l'efecte de les males herbes. En canvi, les espècies nord-africanes mostren un caràcter encara expansiu com ara *D. favargeri*. Aquestes tendències que observem amb el nostre material justificarien la inclusió de *D. verdunense* entre les espècies amenaçades a França (OLIVIER *et al.*, 1995).

d) HAMRICK & GODT (1989) efectuaren un recull de la diversitat isoenzimàtica publicada —que, fins al moment actual, és el més ampli de què es disposa— i classifiquen els tàxons en base a 8 característiques: 1) el gran grup taxonòmic, 2) la forma vital, 3) l'abast geogràfic, 4) la distribució regional, 5) el sistema reproductiu, 6) el mecanisme de dispersió de les granes, 7) el mode de reproducció (sexual o asexual) i 8) la fenologia. Van analitzar les dades a 3 nivells diferents: l'específic, l'interpoblacional i l'intrapoblacional. Aquest darrer és el nivell en què es fan les comparacions. Segons aquests autors, les espècies de vida llarga, àmpliament distribuïdes, que habiten en regions boreals temperades, aiògames, anemòfil·les amb temps de fecunditat més llargs, que es dispersen pel vent i amb característiques de comunitat més complexes, presenten els nivells de variabilitat intrapoblacional més grans.

A nivell intrapoblacional, HAMRICK & GODT (*loc. cit.*) no van trobar diferències de diversitat isoenzimàtica entre anuals i perennes, que manifesten uns valors de l'ordre de 1,4 per A i un 30 % per P, tot i que si detecten un increment marcat en les espècies perennes llenyoses de vida llarga (1,7 i 50 %, respectivament). En tots els nostres tàxons, els valors obtinguts han estat notablement superiors, fins i tot, alguns més que les espècies llenyoses. Tampoc hem detectat una determinada tendència de la variabilitat pel que fa al seu cicle vital.

Entre anuals i perennes seria esperable que les primeres fossin més variables perquè gaudeixen d'un cicle vital més curt i incorporen els canvis genòmics més ràpidament que les perennes, que, a més, poden produir descendència per via vegetativa, que fixa els genotips. Però també contribueix a conservar la variabilitat, ja que també els genotips heterozigots es fixen. Si les espècies anuals presenten nivells de reproducció encreuada alts, s'espera que produixin homozigots. Aquest fenomen és molt més dramàtic si s'autofecunden, doncs només la meitat de la descendència d'heterozigot serà heterozigota (sempre que no hi hagi selecció contra els homozigots). D'altra banda, les anuals viuen en ambients més heterogenis i variables (moltes són espècies colonitzadores) i els efectes de la selecció poden ser més acusats.

D'altra banda, les espècies d'àrees restringides presenten menor variació que les d'àmplia distribució (BARRET & KOHN, 1991). Els valors mitjans reportats en les espècies endèmiques són $A = 1,4$ i $P = 26,3\%$, mentre que l'altre extrem, les de distribució àmplia són $A = 1,7$ i $P = 43\%$ (HAMRICK & GODT, 1989). Els nostres valors són més alts, tot i que en aquest cas sí que té lloc certa relació entre la mida de la població i el grau de variabilitat.

Pel que fa a la distribució regional, les dades reportades (HAMRICK & GODT, *loc. cit.*) semblen indicar l'existència d'una gradació de la diversitat, sent major en les espècies boreals temperades i menor en les tropicals. En aquest cas, el tàxon d'alta muntanya (*D. montanum*) mostra una major diversitat isoenzimàtica respecte de les altres espècies, de distribució fonamentalment mediterrània, que ja aniria en aquest mateix sentit.

Comparativament, doncs, els nostres resultats superen els valors de variabilitat genètica recollida per aquests autors per plantes amb les mateixes característiques biològiques. Respecte a d'altres gèneres de distribució mediterrània estudiats, aquests paràmetres són d'ordre similar en *Androcymbium* (CAUJAPÉ, 1995) o *Leocularia* (BORGES, 1995), mentre que en *Cheirolophus* s'han obtingut valors molt més baixos ($A = 1,4$ i $P = 12\%$) (GARNATJE, 1995).

e) Sense desmerèixer el valor indicatiu dels paràmetres A i P , l'heterozigosi esperada (H_e) tal vegada és el paràmetre més fiable per quantificar els nivells de variabilitat genètica isoenzimàtica de les poblacions naturals, ja que no depèn de l'arbitrarietat del concepte de polimorfisme i és una mesura probabilística que pot ser clarament definida en termes de freqüència gènica.

L'heterozigosi esperada en les dues poblacions de *D. montanum* és molt elevada (0,307-0,389), el doble aproximadament que *D. bolosii* (0,157-0,183), que s'assembla als valors obtinguts en *D. viridescens* (0,048-0,161) (RICHTER *et al.*, 1994). De fet, les poblacions petites i aïllades sovint presenten una heterozigosi més baixa que les grans i referra el possible estat de poblacions depauperades (BARRETT & KOHN, 1991) de BOL1 i BOL2. D'altra banda, les espècies tetraploidies solen presentar valors més alts que els respectius diploïdes (SOLTIS & RIESENBERG, 1986; MACHON *et al.*, 1995). En les nostres espècies perennes, l'heterozigosi observada sempre ha estat més petita que l'esperada, però mentre que en les dues poblacions de *D. bolosii* les diferències són petites, en *D. montanum* són més marcades. Per tant, tot i que la poliploidia de *D. montanum* faci pensar en una fixació de

l'heterozigositat per l'efecte conservador de les combinacions al·lèliques additius en nombrosos gens (CRAWFORD, 1989), el nombre d'homozigots observats en aquesta espècie és molt superior als esperats. La desviació de la llei de Hardy-Weinberg suggereix una diploidització avançada.

L'interval de variació de l'heterozigosi esperada en el subgènere *Delphinium* oscil·la entre 0,098 i 0,292. En la majoria de tàxons, l'heterozigosi observada i l'esperada són força diferents. A diferència de les perennes, algunes espècies anuals com *D. gracile*, *D. davisii*, *D. virgatum*, *D. balansae* i *D. macropetalum* l'heterozigosi observada és més gran que l'esperada, per tant, s'observen més heterozigots dels esperats.

Comparant els resultats obtinguts amb els valors d'heterozigosi esperada recollits per HAMRICK & GODT (1989), els nostres valors en general són més elevats, especialment els de *D. montanum*. L'heterozigosi es comporta similarment als paràmetres A i P, en les diverses categories analitzades.

7.4.2. IMPLICACIONS REPRODUCTIVES

Respecte al mecanisme de pol·linització, les nostres dades de variabilitat genètica s'apropen més als valors reportats per a les espècies anemòfiles que són les que presenten una major diversitat, mentre que en les entomòfiles (el tipus de pol·linització de les *Delphineae*) són més baixos (HAMRICK & GODT, 1989). En el mode de reproducció sexual i asexual aquests autors no troben diferències significatives quant a variabilitat intrapoblacional, tot i que cal tenir present que la reproducció asexual manté els genotips. D'altra banda, el mecanisme de dispersió de les granes pel vent sembla produir major variació isoenzimàtica, les expansions i ornamentació de les granes dels nostres tàxons sembla indicar que aquest sistema és força habitual en la tribu (cf. apartat 3.6.).

En els tàxons anuals, la majoria dels valors de l'índex de fixació de Wright (*F*) per població (cf. taula 7.10.) estan propers a 0, cosa que indica un equilibri entre homozigots i heterozigots, excepte en *D. peregrinum* (0.255), *D. favargeri* (0.261-0.286) —són les poblacions en què hem detectat una major variabilitat isoenzimàtica— i especialment la població VER3 (0,303), en les quals té lloc un excés d'homozigots. El valor del coeficient *r*, calculat a partir de *F* dóna, en la majoria de casos, valors propers a 1 que indiquen que els aparellaments són a l'atzar i, per tant, les taxes d'al·logàmia han de ser molt altes. Aquests resultats es corresponen amb les taxes d'al·logàmia obtingudes en els encreuaments controlats, que són de l'ordre del 70-80 % de la producció de granes (cf. capítol 5). Per tant, a partir d'aquestes dades podem inferir que aquestes espècies tenen un comportament bàsicament al·lògam. Segons BROWN (1990) són predominantment al·lògames perquè $s < 0.01$.

Les desviacions d'aquest patró general ens poden ajudar a comprendre fenòmens que tenen importància a escala poblacional. Per exemple, els elevats valors del coeficient d'autogàmia *s* trobats en la població VER3, ens fa pensar en un possible efecte fundador

(MAYR, 1963), és a dir, l'establiment d'una nova població que porta una petita fracció de la variació genètica de la població parental. La població VER3 creix al marge de la carretera, en una zona de terra remoguda i és molt possible que s'hagi originat a partir d'un o pocs individus, que posteriorment s'han anat escampant. La llei de BAKER (1955, 1967) postula que, atès que la probabilitat de dos o més propàguls fundir una mateixa localitat és molt minxa, la majoria d'efectes fundadors a illes han estat ocasionats per un sol individu. Aquest ha de tenir capacitat d'autofecundació per recibir a fundar la nova població. Aquest tipus de fenòmens reproductius (reforç de l'autogàmia en poblacions sistemàticament agredides) podrien desembocar, a la llarga, en una dràstica disminució de la diversitat genètica, fenomen conegut com a *inbreeding depression* —també detectat en algunes poblacions de *D. nelsonii* (WASER & PRICE, 1994)—, que explicaria baixes taxes de diversitat genètica detectades en poblacions europees de *D. verdunense* i que, per tant, estarien a la base de llur consideració com a amenaçades (OLIVIER *et al.*, 1995).

Per que fa a les dues espècies de perennes, els valors d' F són d'ordre relativament similar i es troben dins el marge de variació de *D. viridescens* (RICHTER *et al.*, 1994). Amb tot, *D. bolosii* manifesta un index de fixació lleugerament més petit, que es tradueix amb una r més gran i, per tant, comparativament a partir d'aquestes dades, són menys autògam que *D. montanum*. Aquests valors no es corresponen amb els resultats obtinguts prèviament (cf. capítol 5), ja que empíricament hem trobat que *D. montanum* es comporta com a al·lògama estricta mentre que *D. bolosii*, en canvi, presenta certa autogàmia espontània (de l'ordre d'un 20 % de producció de granes, tant en condicions experimentals com de camp).

En *D. bolosii* hem detectat una freqüència molt elevada de robadors de néctar, però en general no pol·linitzen perquè visiten les flors externament. Per tant, en principi no influiran en la variabilitat genètica d'aquestes plantes. D'altra banda, en la població de la Noguera (BOL1) vam detectar molts esfingids del gènere *Macroglossum stellatarum* (cf. capítol 4) que podrien afavorir les taxes d'autogàmia i geitonogàmia perquè les visites són menys sistemàtiques que les dels abelles. Aquesta podria ser una possible explicació de perquè el valor de s (coeficient d'autogàmia) és més alt en la població BOL1. Aquest tipus de pol·litzitzadors tenen un gran paralelisme amb els colibrís que visiten les espècies americanes de *Delphinium* (PYKE, 1978a; WASER, 1978; PRICE & WASER, 1979; RICHTER *et al.*, 1994).

Les mesures isoenzimàtiques són el resultat observable de la interacció de múltiples variables que impliquen diferents factors biològics i la història evolutiva del tàxon. Per discernir la influència d'aquestes interaccions sobre la variabilitat genètica és important determinar l'efecte dels components intrapoblacionals, interpoblacionals i totals. La seva quantificació es pot obtenir a partir de l'estadística de l'index de fixació de Wright (F_{IS} , F_{ST} i F_{IT}). En la taula 7.11. hi ha representats aquests paràmetres per als tàxons en què teniem més d'una població.

D. favergeri i *D. verdunense* mostren un patró similar, en què el component de variabilitat intrapoblacional (0,443 i 0,451) influeix més que l'interpoblacional (0,051 i 0,073).

L'elevat valor de F_{IT} (0,466 i 0,471) denota que aquestes espècies tampoc estan en equilibri, per excés d'homozigots. En *D. gracile*, el component interpoblacional és més alt (0,073) que l'intrapoblacional (0,039), tot i que els valors són molt petits i propers. El component total (0,109) és notablement menor que en les dues espècies anteriors, cosa que indica un major equilibri.

Les dues espècies perennes mostren comportaments ben diferents. *D. montanum* seguiria una tendència semblant a *D. savangeri* i *D. verdunense*, però el component interpoblacional és proporcionalment més alt. En *D. bolosii*, el component interpoblacional té més pes, però el total és proper a 0 i, per tant, estan en equilibri.

Tot i això, remarquem que cal considerar totes aquestes dades com una primera estimació, ja que la mida de la mostra, així com el nombre de enzims estudiats són relativament baixos.

7.4.3. CONSIDERACIONS PER GRUPS

D. montanum

D. montanum, tot i ser una espècie endèmica, gaudeix d'una important variabilitat genètica que denota un estat de la bona salut de les poblacions, tot i que es coneixen poques localitats d'aquesta espècie (SIMON *et al.*, 1995). D'altra banda, és remarcable que la pressió dels isards al Cadi (MON2) no sembla que afecti la variabilitat genètica, ja que de moment no es detecten diferències importants entre ambdues poblacions, ni un excés d'heterozigots que denoti un increment de la reproducció vegetativa.

D. bolosii

La menor variabilitat genètica detectada en *D. bolosii* respecte a l'altra espècie perenní pot ser atribuïble, com hem indicat, a una menor mida de la població que produceix un efecte important d'erosió genètica. En aquest sentit, és remarcable que la població d'Ulldemolins (BOL2), que només té un centenar d'individus, mostra valors inferiors a l'altra població (BOL1), que conté un miler d'individus. Aquests resultats també s'intuïen en els encreuaments interpoblacionals, ja que BOL2 s'encreuava millor amb BOL1 que intrapoblacionalment (*cf.* capítol 5). Aquesta menor variabilitat és un aspecte a tenir en compte en la seva conservació, ja que la supervivència d'espècies a llarg termini depèn del manteniment d'una variabilitat genètica suficient entre poblacions per adaptar-se a noves pressions de selecció portades pels canvis mediambientals (SCHONEWALD-COX, 1983).

Les dues úniques poblacions conegudes d'aquesta espècie, mostren patrons de bandes que són molt semblants i que comparteixen la majoria dels alels. En la població de la Noguera hem detectat una petita diferència a escala de subpoblacions en el PGI. Aquesta

població està situada en dues terrasses sobre el Segre, els individus de la terrassa superior mostren una banda tenyida a la part inferior del gel que no apareix en els altres.

Subgènere *Delphinium*

L'anàlisi de les dades obtingudes en el subgènere *Delphinium* semblen indicar que hi ha als nivells de similaritat entre les poblacions. Per verificar aquestes hipòtesis s'han calculat la identitat genètica de NEI (1978), que mesura la semblança de les freqüències al·lèliques entre parells de poblacions i es mou en un interval de 0 a 1 (cf. taula 7.12.). Els valors obtinguts són relativament alts, amb una mitjana de 0,814 i un interval de variació que oscil·la de 0,522 a 0,998, que confirmen aquesta gran semblança, que també s'ha detectat a nivell citogenètic (cf. capítol 6). La manca de barres genètiques d'encreuament (cf. capítol 5) també donen suport a aquesta idea. Hem detectat, en general, una major variabilitat genètica que en les espècies perennes, que pot ser deguda al seu cicle més curt i a l'adaptació a nous ambient.

Totes aquestes dades (citogenètiques, electroforètiques i reproductives) denoten que és un grup monofilètic, estable i de diferenciació força recent.

A partir del test de MANTEL (1967), que determina si els elements de dues matrius simètriques presenten correlació, s'ha trobat que la variació genètica (identitat genètica) no estava correlacionada significativament amb la distribució geogràfica ($r = 0,233$), ni amb els caràcters morfològics ($r = 0,181$), tot i que a grans treus sí que s'intuïen aquestes tendències (BLANCHÉ *et al.*, 1995). En ambdós casos, però, si està correlacionada en el sentit que $r \neq 0$. Aquests resultats poden ser deguts a que la mida del mostraig és petita o perquè realment no és significatiu.

A partir dels valors d'identitat genètica s'ha elaborat un cluster (cf. figura 7.9.) que expressa la relació entre els tàxons estudiats basat en aquest paràmetre.

Taula 7.12. MATRIU DE DISTÀNCIES GEOGRÀFIQUES (PER SÒBRE LA DIAGONAL) I D'IDENTITAT GENÈTICA (PER SOTA) DE NEI (1978) EN EL SUBGÈNERE *DELphinium*.

Taxon	FAV1	FAV2	FAV3	OBC1	MAC1	COS1	BAL1	VER1	VER3	GRA1	GRA2	GRA3	DAV1	PER1	VIR1
FAV1	*****	30	130	540	220	425	365	1460	1490	1350	1100	1100	3750	4510	3610
FAV2	0,990	*****	125	560	200	460	400	1490	1510	1380	1130	1130	780	4530	3640
FAV3	0,991	0,990	*****	550	190	485	450	1530	1550	1420	1170	1170	3860	4600	3740
OBC1	0,762	0,780	0,814	*****	750	175	265	940	950	820	610	610	3390	4160	3290
MAC1	0,821	0,845	0,878	0,921	*****	650	580	1700	1720	1590	1340	1340	3980	4750	3830
COS1	0,751	0,780	0,804	0,979	0,900	*****	95	1010	1040	910	750	750	3570	4140	3260
BAL1	0,777	0,803	0,835	0,995	0,930	0,980	*****	1100	1130	1010	650	650	3410	4150	3290
VER1	0,802	0,815	0,826	0,890	0,869	0,832	0,870	*****	120	160	360	365	2550	3350	2250
VER3	0,815	0,829	0,833	0,873	0,865	0,827	0,851	0,993	*****	140	420	415	2610	3400	2620
GRA1	0,807	0,819	0,802	0,712	0,755	0,664	0,702	0,886	0,874	*****	315	310	2660	3500	2710
GRA2	0,806	0,822	0,804	0,691	0,762	0,641	0,682	0,875	0,868	0,998	*****	5	2760	3530	2730
GRA3	0,782	0,798	0,781	0,646	0,775	0,607	0,636	0,841	0,841	0,972	0,985	*****	2760	3530	2730
DAV1	0,665	0,678	0,701	0,908	0,803	0,893	0,892	0,759	0,758	0,584	0,565	0,522	****	830	520
PER1	0,749	0,780	0,779	0,968	0,875	0,933	0,887	0,877	0,896	0,752	0,739	0,739	0,830	*****	890
VIR1	0,746	0,733	0,748	0,856	0,813	0,797	0,819	0,925	0,939	0,769	0,755	0,724	0,852	0,851	*****

Les distàncies s'expressen en km

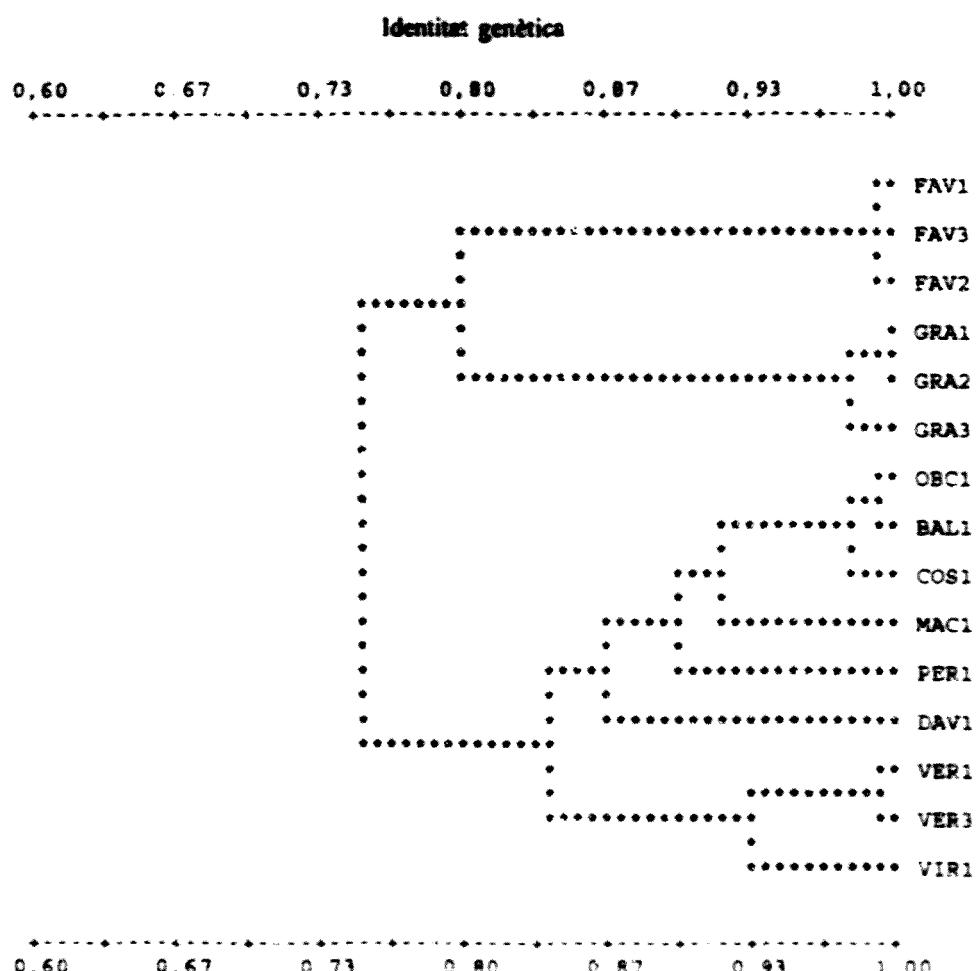

Figura 7.9. Anàlisi cluster de la identitat genètica en el subgènere *Delphinium*.

Percentatge de desviació estàndard = 9,307

Correlació cofenètica = 0,774

8. CONCLUSIONS

S'ha dut a terme una prospecció de la biologia reproductiva de la tribu *Delphineae* a la Mediterrània occidental. S'han analitzat 21 tàxons, que pertanyen als gèneres *Aconitum*, *Delphinium* i *Consolida*.

1.- La morfologia floral de les *Delphineae* està adaptada a la pol·linització per insectes:

- a) El periant és petaloide i zigomorf.
- b) Mostren colors brillants, vius, bàsicament gammes de blaus o violats i, menys freqüentment, grocs, blancs o rosats, que fan les corol·les més visibles.
- c) Presenten dicogàmia (proteràndrica) i hercogàmia.

Existeixen dos models diferenciatos d'inflorescències:

- a) En les espècies perennes, la inflorescència té una estructura de raïm poc o gens ramificat i compacte que comporta una floració restringida a un període de temps limitat.
- b) En les espècies anuals, la inflorescència és paniculiforme i molt més oberta, amb possibilitat d'emissió de noves flors de manera continua.

2.- Les flors de les espècies estudiades presenten el néctar amagat i sovint mostren guies de néctar. Són plantes molt nectaríferes, amb una producció màxima de 6-17 μl en les espècies perennes i de 1-3 μl en les anuals, i una concentració de sucres alta del 40-60 %. La producció de néctar no està directament relacionada amb la longitud de l'esperó, sinó més aviat amb la biomassa floral.

La distribució del néctar produït dins de les inflorescències té implicacions importants en el mode de vot dels pol·linitzadors. Les flors funcionalment femenines (situades a la base dels raïms) mostren una producció de néctar més elevada que no pas les flors funcionalment masculines (situades en posicions més distals apicalment). Això afavoreix l'elecció d'una flor situada basalment a la inflorescència per part dels insectes que, atesa l'existència de dicogàmia-hercogàmia, potència l'al·logàmia.

A més del néctar, que pot ser considerat com la recompensa principal, la gran producció pol·liníca pot ser utilitzada com a recompensa pels pol·linitzadors menys específics.

3.- *Aconitum* i els subgèneres *Delphinastrum* i *Oligophyllum* i *Delphinium* són plantes de cicle perenne que es comporten com a geòfits. Els subgèneres *Staphisagria* i *Delphinium* i el gènere *Consolida* són plantes de cicle anual o teròfits. Les espècies del subgènere *Staphisagria*, considerat tradicionalment com a biennal, sempre s'han comportat com a anuals estrictes.

Les espècies perennes presenten unes taxes de germinació molt més baixes (0-70 %) que les anuals (25-80 %), un ritme de desenvolupament molt més lent i no sempre floreixen el primer any. En tots els tàxons, el període de germinació és força llarg, d'uns 30 dies, aproximadament. A la memòria s'aporten dades sobre el desenvolupament, la fenologia floral, els mecanismes de dispersió i la maduració de les granes d'aquests tàxons.

Les espècies perennes poden reproduir-se vegetativament per fragmentació dels òrgans subterrànis (arrels i rizomes).

4.- La biologia de la pol·linització s'ha estudiat a partir de 217 hores de censos en el seguiment de 22 poblacions. Podem conoure que els himenòpters són els visitants florals més freqüents i contenen els pol·linitzadors més efectius, principalment abellots del gènere *Bombus*. La major diversitat d'espècies de *Bombus* és a les zones d'alta muntanya, en *Aconitum* i *D. montanum*, i disminueix marcadament a les poblacions de zones altitudinalment més baixes. En els tàxons anuals, pren més importància el gènere *Amegilla*, de manera molt notable en les poblacions nord-africanes. Els lepidòpters observats només cerquen néctar i l'efectivitat com a pol·linitzadors és baixa. L'espècie *Macroglossum stellatarum* l'hem censat com a pol·linitzador en la majoria de poblacions de *Delphinium*. Els lepidòpters no visiten de manera legal les flors d'acònits per limitacions morfològiques, ja que no poden corbar les llargues espirítrompes. La resta d'ordres d'insectes (dípters, coleòpters i heteròpters) poden comportar-se com a pol·linitzadors de manera accidental.

Les diferències d'espectres de visitants florals i pol·linitzadors semblen més degudes a la fauna disponible que a diferències morfològiques, ja que la gran diversitat de morfologies florals no repercuteix substancialment en el comportament dels vectors.

S'han detectat fenòmens de robatori de néctar en poblacions d'*A. lycoctonum*, *D. montanum*, *D. bolostii*, *D. gracile* i *C. ajacis*, a causa, en la majoria de casos, de limitacions de la morfologia floral. Tot i així, no hem trobat una correlació entre la llargada dels nectaris i les probòscides dels vectors. L'anàlisi de les càrregues pol·liníques dels insectes capturats demostra que aquests vectors són predominantment oligolèctics, ja que el pol·len de *Delphineae* és el majoritari.

5.- Per a l'estudi dels sistemes reproductius s'han dut a terme més de 4.200 encreuaments, els quals ens han permès conoure que es tracta de plantes fonamentalment al.lògames, parcialment autocompatibles. Es poden diferenciar diversos models reproductius:

- a) Plantes estrictament al.lògames (*A. napellus*, *A. anthora*, *D. montanum*).
- b) Plantes amb taxes d'autogàmia clarament inferior a les d'al.logàmia (*A. lycocotonum*, sèrie *Fissa*, sèrie *Pentagyna*, subgènere *Delphinium*, *Consolida*).
- c) Plantes amb taxes d'autogàmia molt elevades properes o superiors a les d'al.logamia (subgènere *Staphisagria*).

Totes les plantes són autocompatibles. L'augment de les taxes d'autogàmia és causat perquè l'hercogàmia no és completa (es produeixen contactes estam-estigma), mentre que la proterandria és marcada en totes les estirps. No s'han detectat fenòmens de partenogènesi.

Els valors de la relació P/O obtinguts indiquen que tots els tàxons de *Delphineae* estudiats són al.lògams facultatius excepte *D. staphisagria*, que s'allunya molt dels valors proposats per CRUDEN (1977) i que seria al.lògam obligat. A grans trets, els valors de P/O donen suport al tipus de sistema reproductiu en base als encreuaments assajats.

6.- Del programa d'encreuaments interespecífics duts a terme es conclou que:

- a) Les hibridacions entre espècies filogenèticament properes de *Delphinium* han produït granes viables en un percentatge elevat (34-78 %). Això suggereix la feblesa de barres genètiques, tant entre les espècies anuals com entre les espècies perennes assajades.
- b) Els encreuaments entre espècies de *Delphinium* que pertanyen a subgèneres diferents han donat percentatges de granes viables molt baixos o nuls (0-0,7%).
- c) Les hibridacions entre les espècies de *Consolida* assajades han donat percentatges de granes també baixos (4-34 %). Aquest fet és demostratiu d'un model de diversificació i aïllament interespecífic notablement diferent al de les espècies anuals de *Delphinium* amb les quals han estat relacionades segons models taxonòmics obsolets.

7.- A partir del control citogenètic de 18 poblacions no s'han detectat anomalies ni aberracions cromosòmiques, ni alteracions del cariotip que poguessin comprometre l'èxit del programa d'encreuaments. S'han observat dos nombres de base: $x=8$ en la majoria de tàxons (és el nombre predominant de la tribu) i $x=9$ en *D. bolosii* i *D. staphisagria*. En l'àrea d'estudi, la poliploidia només s'ha detectat en les espècies d'*Aconitum* i *D. montanum*. Pel que fa al cariotip, es diferencien 3 grups:

- a) Cariotips que presenten el model tipus de la tribu, amb dues parelles de cromosomes llargs ($2n=16$).
- b) Cariotips amb una parella de cromosomes llargs ($2n=16$).
- c) Cariotips amb una parella de cromosomes llargs ($2n=18$).

En relació als encreuaments interespecífics, no sembla que les diferències de nombres cromosòmics ($2n=16$ i $2n=18$) entre tàxons molt propers a nivell de subgènere, sigui una barrera genètica important en la formació d'híbrids.

8.- L'estudi electroforètic ha permès resoldre 13 sistemes isoenzimàtics. S'ha analitzat la diversitat genètica per mitjà de l'estudi dels paràmetres P (percentatge de loci polimòrfics), A (nombre mitjà d'al·lels per locus), H_o i H_e (heterozigosi observada i esperada, respectivament). Els grups supervisats han estat:

- a) *D. montanum*, que mostra una gran variabilitat genètica intra- i interpoblacional. Els valors d' A (2,5-2,8) notablement elevats es corresponen amb la superior diversitat genètica esperable en un tetraploide.
- b) *D. bologii*, que mostra una escassa diversitat (valors d' A entre 1,7 i 1,8), probablement a causa de fenòmens d'autofecundació i de la petita mida de les poblacions. L'erosió genètica observada reclama una atenció especial sobre l'estat de conservació d'aquesta espècie.
- c) Subgènere *Delphinium*, que permet detectar certa correlació entre la diversitat genètica obtinguda i les distàncies geogràfiques entre poblacions estudiades. Els valors d' A oscil·len entre 1,6 i 2,5. La gran similitud isoenzimàtica que concorda amb les similituds morfològiques, citogenètiques i la pràctica absència de barres reproductives, ens suggereix que es tracta d'un grup monofilètic, de diferenciació recent i amb una escassa divergència genètica.

S'ha calculat també els índexs de fixació de Wright (F) i les taxes d'autogàmia a partir del coeficient s . Aquesta estimació dels sistemes reproductius per mitjà de l'electroforesi d'isoenzims és coincident, a grans trets, amb els resultats dels encreuaments assajats.

9.- Dels estudis realitzats en aquesta memòria se'n desprenden algunes conclusions de tipus taxonòmic:

- 9.1.- Totes les espècies i poblacions estudiades del subgènere *Staphisagria* sempre s'han comportat com a anuals estrictes. Per tant, el caràcter taxonòmic anual-biennal no pot ser utilitzat com proposen alguns autors.
- 9.2.- El tàxon descrit com a *D. fissum* subsp. *fontqueri* ha resultat ser un sinònim de *D. bologii* a partir de les coincidències amb el nombre cromosòmic, els trets morfològics bàsics i els patrons de bandes isoenzimàtiques molt similars.
- 9.3.- A partir dels encreuaments interespecífics en *Delphinium* i *Consolida* es referma la proximitat de les espècies que pertanyen al mateix subgènere i la poca afinitat entre les espècies de subgèneres i seccions diferents. Això referma que les entitats taxonòmiques supraespecífiques estan fundades a partir d'afinitats filogenètiques.

10.- El model de diversitat de les *Delphineae* existent a la Mediterrània occidental presenta unes característiques pròpies i un percentatge d'endemismes molt elevat (el 70 % de les espècies estan restringides). Els fenòmens reproductius han jugat un paper cabdal en aquest procés de diferenciació. Podem indicar, com a tendències principals:

- 10.1.- Tendència a la simplificació de la morfologia floral de les espècies anuals mediterrànies, amb una reducció del nombre d'estams, de la producció de pol·len per antera i del nombre de primordis; els pètals laterals de *Delphinium* perdren els cilis i aquestes peces desapareixen en *Consolida*. D'altra banda, té lloc un increment de la producció de flors i de ramificacions, adoptant una inflorescència més paniculiforme i oberta que les perennes, que permet una eclosió més gradual de les flors. També s'observa un augment de les taxes d'autogàmia.
- 10.2.- El subgènere *Siaphisagria* mostra un conjunt d'estratègies reproductives molt divergents i originals dins les *Delphineae* mediterrànies que comporta una reducció de la llargada de l'esperó, una reducció dràstica del nombre de granes, un increment significatiu de la mida de la grana i un increment notable de les taxes d'autogàmia.
- 10.3.- Els principals mecanismes d'aïllament reproductiu de les *Delphineae* són geogràfics, fenològics i en algun cas, ecològics. L'aïllament genètic observat és molt feble.

9. BIBLIOGRAFIA

- ABOUCAYA, A. 1983. Les îles d'Hyères: Comparaisons floristiques avec les Maures et la Corse. Liens phytogéographiques. Diplôme d'Études Aprofondies (inéd.). Université d'Aix-Marseille, 3.
- AFIFY, A. 1933. Chromosome form and behavior in diploid and tetraploid *Aconitum*. J. Genet. 27(2): 239-318.
- ALFORD, D. V. 1975. Bumblebees. Davis-Poynter. Londres.
- ALTAMURA, L., M. COLASANTE & G. D'AMATO. 1984. Numeri cromosomici per la flora italiana. 1022-1036. Inform. Bot. Ital. '6: 261-270.
- AL-KELIDAR, R. K. & A. J. RICHARDS. 1981. Chromosomal indications of evolutionary trends in the genus *Delphinium* L. Cytologia 46: 623-633.
- ANGOSTO, T., M. BUENO, M. M. DELGADO, M. GALLARDO, M. I. SÁNCHEZ-CALLE & A. J. MATILLA. 1990. A BA and polyamine contents of *Aconitum nevadense* seeds and some histological, histochemical, ultrastructural aspects of the coat in relation to its ecology. Physiol. Pl. 79(2 part2): 129.
- ARISTA, M. 1994. Supervivencia de las plántulas de *Abies pinsapo* Boiss. en su hábitat natural. Anales Jard. Bot. Madrid 51(2): 193-198.
- ARISTA, M. & S. TALAVERA. 1995. Producción de piñas y ciclos de cosechas en *Abies pinsapo* Boiss. Anales Jard. Bot. Madrid 53(1): 5-12.
- ARISTA, M., S. TALAVERA & J. HERRERA. 1992. Viabilidad y germinación de las semillas de *Abies pinsapo* Boiss. Acta Bot. Malacitana 17: 223-228.
- ARROYO, J. 1988a. Geographic variation of flowering phenology in twenty-six common shrubs in SW Spain. Flora 184: 43-49.
- ARROYO, J. 1988b. Atributos florales y fenología de la floración en matorrales del Sur de España. Lagascalia 15(1): 43-78.
- ARROYO, J. 1990. Ritmos climáticos y floración en los matorrales del SW de España. Lagascalia 16(1): 25-50.
- ARULSEKAR, S., D. E. PARFITT, W. BERES & P. E. HANSCHE. 1986. Genetic of malate dehydrogenase isozymes in the peach. J. Hered. 77: 49-51.
- ASCASO, J. & J. PEDROL. 1991. De plantis vascularibus præsertim ibericis. Fontqueria 31: 135-140.
- AURIVILLIUS, C. 1887. Über die Blüte und die Befruchtung von *Aconitum lycoctonum* L. Bot. Centralbl. Deutschl. 29: 125-128.

- AYERBE, L. & J. L. CERESUELA. 1982. Germinación de especies endémicas españolas. Anales Inst. Nac. Invest. Agrar., Ser. Forestal 6: 17-41.
- BAIGES, J. C., X. ESPADALER & C. BLANCHÉ. 1991. Seed dispersal by ants in West Mediterranean *Euphorbia* species. Bot. Chron. 10: 697-705.
- BAILEY, L. H. 1939. The garden of Larkspurs. The MacMillan Co. Nova York.
- BAKER, H. G. 1955. Self incompatibility and establishment after "longdistance" dispersal. Evolution 9: 347-349.
- BAKER, H. G. 1967. Support for Baker's Law as a rule. Evolution 21: 853-856.
- BAKER, H. G. 1975. Sugar concentrations in nectars from hummingbird flowers. Biotropica 7: 37-41.
- BAKER, H. G. & I. BAKER. 1975. Studies of nectar-constitution and plant-pollinator coevolution. In L. E. Gilbert & P. H. Raven (eds.), Coevolution of Animals and Plants: 100-140. Texas University Press. Austin.
- BAKER, H. G. & I. BAKER. 1977. Intraspecific constancy of floral nectar amino acid complements. Bot. Gaz. (London) 138(2): 183-191.
- BAKER, H. G. & I. BAKER. 1979. Sugar ratios in nectars. Phytochem. Bull. 12: 43-45.
- BAKER, H. G. & I. BAKER. 1982. Chemical constituents of nectar in relation to pollination mechanisms and phylogeny. In M. H. Nitecki (ed.), Biochemical aspects of evolutionary biology: 131-171. Proceedings of 4th annual spring systematic Symposium. University of Chicago Press. Chicago.
- BAKER, H. G. & I. BAKER. 1983. Floral nectar sugar constituents in relation to pollinator type. In C. E. Jones & R. J. Little (eds.), Handbook of Experimental Polination Biology: 117-141. Van Nostrand Reinhold Company. Nova York.
- BAKER, H. G. & I. BAKER. 1986. The occurrence and significance of aminoacids in floral nectar plant. Pl. Syst. Evol. 151: 175-186.
- BAKER, H. G. & P. D. HURD. 1968. Intrafloral ecology. Ann. Rev. Entomol. 13: 385-414.
- BAKER, I. 1979. Methods for the determination of volumes and sugar concentrations from nectar spots on paper. Phytochem. Bull. 12: 40-42.
- BAKER, I. & H. G. BAKER. 1976. Analysis of amino acids in flower nectars of hybrids and their parents, with phylogenetic implications. New Phytologist 76(1): 87-98.
- BALTISBERGER, M. & A. CHARPIN. 1989. Chromosomenzählungen von Gilbert Boquet. Ber. Geobot. Inst. ETH, Stiftung Röbel 55: 246-261.
- BALLERO, M & I. FRESU. 1992. Le piante di uso officinale nella barbagia di Seui (Sardegna Centrale). Fitoterapia 64: 141-150.
- BARBER, A. 1980. Annual *Delphinium*, the larkspurs and others. Delphinium Soc. Year Book 1980: 77-82.
- BARRET, S. C. H. & C. G. ECKERT. 1990. Variation and evolution of mating systems in seed plants. In S. Kawano (ed.), Biological approaches and evolutionary trends in plants: 229-254. Academic Press. Londres.
- BARRETT, S. C. H. & K. HELENURM. 1987. The reproductive biology of boreal forest herbs. I. Breeding systems and Pollination. Canad. J. Bot. 65(10): 2036-2046.

BIBLIOGRAFIA

- BARRET, S. C. H. & J. R. KOHN. 1991. Genetic and evolutionary consequences of small population size in plants: Implications for conservation. In D. A. Falk & K. E. Holsinger (eds.), Genetic and conservation of rare plants: 3-30. Oxford University Press. Nova York.
- BARTH, F. G. 1985. Insects and flowers. The biology of a partnership. Princeton University Press. Princeton.
- BARTON, L. V. 1932. Effect of storage on the vitality of *Delphinium* seeds. Contr. Boyce Thompson Inst. Pl. Res. 4: 141-153.
- BARTON, L. V. 1935. Germination of *Delphinium* seeds. Contr. Boyce Thompson Inst. Pl. Res. 7(4): 405-409.
- BASAK, S. L. & H. K. JAIN. 1963. Autonomous and interrelated formation of chiasma in *Delphinium* chromosomes. Chromosoma 13: 577-587.
- BASKIN, C. C. & J. M. BASKIN. 1994. Deep complex morphophysiological dormancy in seeds of the mesic woodland herb *Delphinium tricorne*. International J. Pl. Sci. 155(6): 738-743.
- BASKIN, J. M. & C. C. BASKIN. 1974. Some aspects of the autocology of prairie larkspur (*Delphinium virescens*) in Tennessee cedar glades. Amer. Midl. Naturalist 92(1): 58-71.
- BASKIN, J. M. & C. CLAUDE. 1968. Germination and dormancy in cedar glade plants. 2. *Delphinium virescens*. J. Tennessee Acad. Sci. 43(4): 115-116.
- BASSETT, D. 1992. Propagation of *Delphiniums* by taking cuttings. Delphinium Soc. Year Book 1992: 39-46.
- BASSETT, S. E. 1990. Modern garden *Delphiniums*. Collect. Bot. (Barcelona) 19: 153-160.
- BATEMAN, A. J. 1952. Self-autoincompatibility systems in angiosperms. Heredity 6: 285-310.
- BAUER, P. J. 1983. Bumblebee pollination relationships on the beartooth plateau tundra of southern montana. Amer. J. Bot. 70(1): 134-144.
- BAW, K. S. & J. H. BEACH. 1981. Evolution of sexual systems in flowering plants. Ann. Missouri Bot. Gard. 68: 254-274.
- BAZZICHELLI, G. 1967. Studi del ciclo del *Leucanthemum atratum* (Jacq.) DC. sensu amplio. Ann. Bot. (Rome) 29: 835-891.
- BEADLE, G. W. 1963. Genetics and modern biology. American Philosophical Society. Filadelphie.
- BEATTIE, A. J. 1985. The evolutionary ecology of ant-plant mutualisms. Cambridge University Press. Cambridge.
- BECKMAN, I. 1928. Kreuzungsuntersuchungen an *Delphinium orientale*. Hereditas 11: 107-128.
- BENN, M. H. & J. M. JACYNNO. 1983. The Toxicology and Pharmacology of Diterpenoid Alkaloids. In W. Pelletier (ed.), Alkaloids Chemical and Biological Perspectives 1: 153-208. John Wiley & Sons. Nova York.
- BENTLEY, B. & T. ELIAS. 1983. The biology of nectaries. Columbia University Press. Nova York.
- BENTZER, B., R. V. BOTHMER, L. ENGSTRAND, M. GUSTAFSSON & S. SNOGERUP. 1971. Some sources of error in the determination of arm ratios of chromosomes. Bot. Not. 124: 65-74.
- BENZAGER-BEAUQUISNE, L., M. PINKAS & M. TORCK. 1986. Les plantes dans la terapeutique moderne (2 ed.). Maloine S.A. Paris.
- BENZING, L. 1970. Die sporenentwicklung der blüte von *Delphinium* Toum. (Ranunculaceae). Preslia 42: 249-255.

- BEST, L. S. & P. BIERZYCHUDEK. 1982. Pollinator behavior foraging on foxglove (*Digitalis purpurea*): A test of a new model. *Evolution* 36(1): 70-79.
- BIERZYCHUDEK, P. 1981. Pollinator limitation of plant reproductive effort. *Amer. Naturalist* 117: 838-840.
- BIR, S. S., H. K. THAKUR & G. S. CHATHA. 1987. Chromosomal studies in certain members of *Ranunculaceae* and *Menispermaceae*. *Proc. Indian Sci. Congr. Assoc.* 74(3, VI): 184-185.
- BLANCHÉ, C. 1990. *Delphinium* L. Subgen. *Delphinium*: origin and evolutionary trends. *Collect. Bot. (Barcelona)* 19: 75-95.
- BLANCHÉ, C. 1991. Revisió biosistemàtica del gènere *Delphinium* L. a la Península Ibèrica i a les Illes Balears. Arxiu de la Secció de Ciències 98. Institut d'Estudis Catalans. Barcelona.
- BLANCHÉ, C. & J. MOLERO. 1983. *Delphinium bolosii* sp. nova. Étude de sa position systématique dans la sér. *Fissa* B. *Pawl. Candollea* 38: 709-716.
- BLANCHÉ, C. & J. MOLERO. 1986. *Delphinium*. In S. Castroviejo, M. Lainz, G. López González, P. Montserrat, F. Muñoz Gamendia, J. Paiva & L. Villar (eds.), *Flora Iberica (Lycopodiaceae-Papaveraceae)* 1: 242-251. Real Jardín Botánico de Madrid, C.S.I.C. Madrid.
- BLANCHÉ, C. & A. ROMO (eds.). 1990. Current research on the tribe *Delphineae* Warming (*Ranunculaceae*). *Collect. Bot. (Barcelona)* 19.
- BLANCHÉ, C., C. BENEDI & J. VALLÈS. 1985. Chromosome reports. [In A. Löve (ed.), IOPB chromosome number reports.] *Taxon* 34: 349.
- BLANCHÉ, C., J. MOLERO & J. SIMON. 1987. Données cytntaxonomiques sur les *Consolida* (DC.) S. F. Gray (*Ranunculaceae*) en Méditerranée Occidentale. *Saussurea* 18: 1-10.
- BLANCHÉ, C., J. MOLERO & J. SIMON. 1990. Cytotaxonomy of North African species of *Delphinium* L. sect. *Delphinium* (*Ranunculaceae*). *Collect. Bot. (Barcelona)* 18: 59-74.
- BLANCHÉ, C., J. MOLERO, M. BOSCH & J. SIMON. La diploidie dans la tribu *Delphineae*. *Bocconeia* (en premsa).
- BLANCHÉ, C., J. MOLERO, A. ROVIRA, J. SIMON & M. BOSCH. 1995. *Delphinium* L. subgen. *Delphinium* in the Iberian Peninsula and North Africa: A new taxonomic approach. VIII Meeting OPTIMA. Llibre de resums: 15. Sevilla.
- BOCQUET, G., B. WILDER & H. KIEFER. 1978. The messinian model-A new outlook for the floristics and systematics of the Mediterranean area. *Candollea* 38: 269-287.
- BOGGS, C. L. 1988. Rates of nectar feeding in bumblebees: effect of sex, size, age and nectar concentration. *Functional Ecol.* 2: 289-295.
- BOLHOVSKIKH, Z., V. GRIF, T. MATWEJEVA & O. ZAKHARYEVA. 1969. Chromosome Numbers of Flowering Plants Academy of Science USSR. Leningrad.
- BOLÒS, O., J. VIGO, R. M. MASALLES & J. M. NINOT. 1990. Flora Manual dels Països Catalans. Pòrtic. Barcelona.
- BOLTEN, A. B. & P. FEINSINGER. 1978. Why do hummingbird flowers secrete dilute nectar? *Biotropica* 10: 307-309.
- BOLTEN, A. B., P. FEINSINGER & H. G. BAKER. 1979. On the calculation of sugar concentration in flower nectar. *Oecol. (Berlin)* 41: 301-304.
- BONET, A. 1991. Biologia floral d'una brotlla calcícola de la serra de Collserola. Tesi de llicenciatura (inèd.). Facultat de Biologia. Universitat de Barcelona. Barcelona.

- BORGES, L. 1995. Genetic differentiation in endemic *Lobularia* (Brassicaceae) in the Canary Islands. VIII Meeting OPTIMA. Llibre de resums: 75. Sevilla.
- BÖNICKE, L. 1911. Zur Kenntnis der Prophasen der heterotypischen Teilung einiger Pollenmutterzellen. Ber. Deutsch. Bot. Ges. 29(2): 59-65.
- BOSCH, J. 1986. Insectos florícolas y polinización en un matorral de romero. Tesi de llicenciatura (inèd.). Facultat de Biologia. Universitat de Barcelona. Barcelona.
- BOSCH, J. 1992. *Osmia cornuta* (Latr.) (Hymenoptera, Megachilidae) como polinizador potencial de almendros. Tesi doctoral (inèd.). Facultat de Biologia. Universitat de Barcelona. Barcelona.
- BOSCH, J. 1994. The nesting behaviour of the mason bee *Osmia cornuta* (Latr.) with special reference to its pollinating potential (Hymenoptera, Megachilidae). Apidologie 25: 84-93.
- BOSCH, J. & M. BLAS. 1994. Foraging behaviour and pollinating efficency of *Osmia cornuta* and *Apis mellifera* on Almond (Hymenoptera, Megachilidae and Apidae). Appl. Entomol. Zool. 29(1): 1-9.
- BOSCH, J., M. BLAS & A. LACASA. 1992. *Osmia cornuta* (Hymenoptera, Megachilidae), un nuevo polinizador para los almendros. Fruticultura Profesional 44: 65-71.
- BOSCH, M. 1993. Contribució al coneixement de la biologia de la reproducció en el gènere *Delphinium* L. (Ranunculaceae). Tesi de llicenciatura (inèd.). Facultat de Farmàcia. Universitat de Barcelona. Barcelona.
- BOULOS, L. 1983. Medicinal plants of North Africa. Reference Publications. Algonac.
- BRIAN, A. D. 1954a. The foraging of Bumblebees. Part I. Foraging behaviour. Bee World 35: 61-67.
- BRIAN, A. D. 1954b. The foraging of Bumblebees. Part II. Bumblebees as pollinators. Bee World 35: 81-91.
- BRIAN, A. D. 1957. Differences in the flowers visited from species of bumblebees and their causes. J. Animal Ecol. 26: 71-98.
- BRINK, D. E. 1980. Reproduction and variation in *Aconitum columbianum* (Ranunculaceae) with emphasis on California populations. Amer. J. Bot. 67(3): 263-273.
- BRINK, D. E. 1982. A bonanza-blank pollinator reward schedule in *Delphinium nelsonii* (Ranunculaceae). Oecol. (Berlin) 52: 292-294.
- BRINK, D. E. & J. M. J. DE WET. 1980. Interpopulation variation in nectar production in *Aconitum columbianum* (Ranunculaceae). Oecol. (Berlin) 47: 160-163.
- BROWN, A. H. D. 1979. Enzyme polymorphism in plant populations. Theor. Pop. Biol. 15: 1-42.
- BROWN, A. H. D. 1990. Genetic characterization of plant mating systems. In A. H. D. Brown, M. T. Clegg, A. L. Khaier & B. S. Weir (eds.). Plant population genetics, breeding and genetic resources: 145-162. Sinauer Associates. Sunderland.
- BROWN, A. H. D. & B. S. WEIR. 1983. Measuring genetic variability in plant populations. In S. D. Tanksley & T. J. Orton (eds.). Isozymes in Plant Genetics and Breeding: 219-239. Elsevier Science Publishers Amsterdam.
- BROWN, A. H. D., S. C. H. BARRETT & G. F. MORAN. 1985. Mating system estimation in forest trees: models, methods and meanings. In H. R. Gregorius (ed.). Population genetics in forestry: 32-49. Springer Verlag. Nova York.
- BROWN, A. H. D., J. J. BURDON & A. M. JAROSZ. 1989. Isozyme analysis of plant mating systems. In D. E. Soltis & P. S. Soltis (eds.). Isozymes in Plant Biology: 73-86. Dioscorides Press. Portland.

- BROWN, A. H. D., M. T. CLEGG, A. L. KHALER & B. S. WEIR. 1990. Plant population genetics, breeding and genetic resources. *Sinclair Associates*. Sunderland.
- BRUMITT, R. K. & C. E. POWELL. 1992. Authors of Plant Names. Royal Botanic Gardens. Kew.
- BUNDERSON, F. B., M. H. RALPHS, J. O. EVANS, C. A. CALL & D. B. NIELSEN. 1995. Carpeted roller application of herbicides for larkspur (*Delphinium* sp.) control. *Weed Technol.* 9(2): 392-396.
- BURQUEZ, A. & S. A. CORBET. 1991. Do flowers reabsorb nectar? *Functional Ecol.* 5(3): 369-379.
- CAMERARIUS, R. J. 1694. De sexu plantarum epistola. In M. Möbins (ed.), *Ostwald klassiken der Exacten wissenschaften* 105. Wilhem Engelmann. Leipzig.
- CAMPBELL, C. S., N. FAMOUS & M. G. ZUCK. 1986. Pollination biology of *Primula laurentiana* (Primulaceae) in Maine. *Rhodora* 88: 253-260.
- CAMPO, G. & S. ROMANO. 1995. Numeri cromosomici per la flora italiana. 1346-1357. *Inform. Bot. Ital.* 27: 26-34.
- CANDOLLE, A. P. DE. 1817. *Aconitum, Delphinium*. In *Regni Vegetabilis Systema Naturale* 1: 340-381. Paris.
- CAPPELETTI, E. & L. POLDINI. 1984. Seed morphology in some European Aconites (*Aconitum*, Ranunculaceae). *Pl. Sys. Evol.* 145: 193-201.
- CARPENTER, W. P. & J. F. BOUCHER. 1992. Temperature requirements for the storage and germination of *Delphinium* *x cultorum* seed. *Hortscience* 27(9): 989-992.
- CASTRO, L. 1988. Sobre *Bombus (Megabombus) reinigellus* (Rasmont, 1983) (Hym., Apidae). *Bol. Asoc. Esp. Entomol.* 12: 281-259.
- CAUAPÉ, J. 1995. Aplicació del concepte d'ubiquitat i raresa al·lèlica a 6 espècies del gènere *Androcymbium* (Colchicaceae). *Tesi doctoral* (inèd.). Facultat de Biologia. Universitat Barcelona. Barcelona.
- CHAN, T. 1994. Aconitine Poisoning: A global perspective. *Vet. Human Toxicol.* 36(4): 326-328.
- CHARLESWORTH, D. & B. CHARLESWORTH. 1981. Allocation of resources to male and female functions in hermaphrodites. *Biol. J. Linnean Soc.* 15: 57-74.
- CHARNOV, E. L. 1979. Simultaneous hermaphroditism and sexual selection. *Proc. Natl. Acad. Sci.* 76: 2480-2482.
- CHARNOV, E. L. 1982. The theory of sex allocation. Princeton University Press. Nova Jersey.
- CHATER, A. O. 1993. *Consolida* (DC.) S.F. Gray. In T. G. Tutin, N. A. Burges, A. O. Chater, J. R. Edmonson, V. H. Heywood, D. M. Moore, D. H. Valentine, S. M. Walters & D. A. Webb (eds.). *Flora Europaea* (2 ed.) 1: 260-262. Cambridge University Press. Cambridge.
- CHOWDURY, P. K., P. H. DAVIS & M. HOSSAIN. 1958. Materials for a Flora of Turkey: III. *Ranunculaceae*: I. Notes Roy. Bot. Gard. Edinburgh 22: 403-425.
- CIBULA, D. A. & M. ZIMMERMAN. 1984. The effect of plant density on departure decisions: testing the marginal value theorem using bumblebees and *Delphinium nelsonii*. *Oikos* 43: 154-158.
- CIBULA, D. A. & M. ZIMMERMAN. 1987. Bumblebees foraging behavior: Changes in departure decisions as a function of experimental nectar manipulations. *Amer. Mid. Naturalist* 117: 386-394.
- CLEGG, M. T. 1980. Measuring plant mating systems. *BioScience* 30(12): 814-818.

BIBLIOGRAFIA

- CLEMENTS, F. E. & F. L. LONG. 1923. Experimental pollination. Carnegie Inst. Wash. Publ. Washington DC.
- CONTANDRIOPoulos, J. 1957a. Contribution à l'étude caryologique des endémiques de la Corse. Ann. Fac. Sci. Marseille. 26: 51-65.
- CONTANDRIOPoulos, J. 1957b. Caryologie et localisation des espèces végétales endémiques de la Corse. Bull. Soc. Bot. France 104: 53-55.
- CONTANDRIOPoulos, J. & M. A. CARDONA. 1984. Caractère original de la flore endémique de Baléares. Bot. Helv. 94(1): 101-132.
- COURTNEY, S. P., C. J. HILL & A. WESTERMAN. 1982. Pollen carried for long distances by butterflies. Oikos 38: 260-263.
- CRAWFORD, D. J. 1983. Phylogenetic and systematic inferences from electrophoretic studies. In S. D. Tanksley & T. J. Orion (eds.), Isozymes in Plant Genetics and Breeding: 257-287. Elsevier Science Publishers. Amsterdam.
- CRAWFORD, D. J. 1989. Enzyme Electrophoresis and Plant Systematics. In D. E. Soltis & P. S. Soltis (eds.), Isozymes in Plant Biology: 146-164. Dioscorides Press. Portland.
- CRONIN, E. H. 1974. Evaluation of some herbicide treatments for controlling tall larkspur. J. Range Managem. 27: 219-222.
- CRONIN, E. H. & D. B. NIELSEN. 1972. Controlling tall larkspur on snowdrift areas in the subalpine zone. J. Range Managem. 25: 213-216.
- CRONIN, E. H. & D. B. NIELSEN. 1978. The larkspur and cattle on High Mountain Ranges. In R. F. Keeler, K. R. van Kampen & L. F. James (eds.), Effects of poisonous plants on livestock: 521-533. Academic Press. Nova York.
- CRONIN, E. H., J. E. BROWNS & A. E. JOHNSON. 1977. Herbicides, nitrogen and control of tall larkspur under aspen trees. J. Range Managem. 30: 420-422.
- CRONIN, E. H., D. B. NIELSEN & N. MADSON. 1976. Cattle losses, tall larkspur and their control. J. Range Managem. 29: 364-367.
- CROWE, L. K. 1964. The evolution of outbreeding in plants. I. The angiosperms. Heredity 19: 435-457.
- CRUDEN, R. W. 1976. Intraspecific variation in pollen-ovule ratio and nectary secretion. Ann. Missouri Bot. Gard. 63: 277-289.
- CRUDEN, R. W. 1977. Pollen ovule ratios: a conservative indicator of breeding systems in flowering plants. Evolution 31: 32-46.
- CRUDEN, R. W. & S. M. HERMANN. 1983. Studying nectar? Some observations on the art. In B. Bentley & T. S. Elias (eds.), The biology of nectaries: 223-241. Columbia University Press. Nova York.
- CRUDEN, R. W. & S. MILLER-WARD. 1981. Pollen-ovule ratio, pollen size and the ratio of stigmatic area to the pollen bearing area of the pollinator: an hypothesis. Evolution 35: 964-974.
- CRUDEN, R. W., S. M. HERMANN & S. PETERSON. 1983. Patterns of nectar production and plant-pollinator coevolution. In B. Bentley & T. S. Elias (eds.), The biology of nectaries: 80-125. Columbia University Press. Nova York.
- DAFNI, A. 1992. Pollination Ecology. A practical approach. Oxford University Press. Nova York.
- DAFNI, A. & C. O'TOOLE. 1994. Pollination syndromes in the Mediterranean: generalizations and peculiarities. In M. Arianoutzou & R. H. Groves (eds.), Plant-animal Interactions in Mediterranean Type Ecosystems: 125-135. Kluwer Academic Publishers. Amsterdam.

- DARLINGTON, C. D. 1932. Recent advances in cytology: I-559. J. A. Churchill. Londres.
- DARLINGTON, C. D. 1963. Chromosome botany and the origins of cultivated plants. Hafner Publishing Co. Nova York.
- DARWIN, CH. 1859. On the origin of species by means of natural selection, or preservation of favoured races in struggle for life. John Murray. Londres.
- DARWIN, CH. 1862. The various contrivances by which orchids are fertilised by insects. John Murray. Londres.
- DARWIN, CH. 1876. The effects of cross- and self-fertilisation in the vegetable kingdom. John Murray. Londres.
- DAVIS, P. H. 1965. *Aconitum*, *Consolida*, *Delphinium*. In P.H. Davis (ed.), Flora of Turkey and the East Aegean Islands. I. Edinburgh University Press: 106-134. Edimburg.
- DAWSON, G. W. P. 1955. The inheritance of variegated flower colour in *Delphinium ajacis*. Heredity 9: 409-412.
- DAWSON, G. W. P. 1959. A mutable gene in *Delphinium ajacis*. Heredity 13: 416.
- DELAY, C. 1947. Recherches sur la structure des noyaux quiescents chez les Phanérogames. Rev. Cytol. Cytophysiolog. Vég. 9(1-4): 169-222.
- DELMAS, L. 1976. Contribution à l'étude de la faune française des Bombycidae. Ann. Soc. Entomol. Fr. (N. S.) 12: 247-290.
- DELFINO, F. 1868. Ulteriori osservazioni sulla dicogamia nel regno vegetale. I-2. Atti Soc. Ital. Sci. Nat. 13: 11-12.
- DEMIRIZ, H. 1980. Chromosome reports. [In A. Löve (ed.), IOPB chromosome number reports LXVIII.] Taxon 29: 362.
- DEVESA, J. A., J. ARROYO & J. HERRERA. 1985. Contribución al conocimiento de la biología floral del género *Lavandula*. L. Anales Jard. Bot. Madrid 42(1): 165-186.
- DÍAZ LIFANTE, Z. 1993. Observaciones sobre el comportamiento en la germinación de las semillas de *Asphodelus* L. (*Asphodelaceae*). Lagascalia 17(2): 329-352.
- DÍAZ LIFANTE, Z. & B. VALDES. 1995. The genus *Asphodelus* L. in W Mediterranean. VIII Meeting OPTIMA. Llibre de resums: 16. Sevilla.
- DIÉZ, M. J., J. PASTOR & I. FERNANDEZ. 1984. Números cromosómicos de plantas occidentales. 297-306. Anales Jard. Bot. Madrid 41(1): 191-194.
- DOEBLEY, J., C. W. MORDEN & K. F. SCHERTZ. 1986. A gene modifying mitochondrial malate dehydrogenase isozymes in *Sorghum* (Gramineae). Biochem. Gen. 24: 813-819.
- DONG, Z. M. & Z. L. LI. 1990. The developmental anatomy of the monkshood-tuber of *Aconitum kusnezoffii* Reichb. Acta Bot. Sin. 32(1): 7-12.
- DONG, Z. M. & Z. L. LI. 1992. Developmental studies on the seed and seedling of *Aconitum kusnezoffii* Reichb. Acta Bot. Sin. 34(11): 868-873.
- DVORAK, F. & B. DADAKOVA. 1977. Chromosome reports. [In A. Löve (ed.), IOPB chromosome number reports LVIII.] Taxon 26: 557-565.
- DVORAK, F. & F. GRULL. 1978. Study of the number of chromosomes of angiosperms 7. Scripta Fac. Sci. Nat. Univ. Purkyanae Brunens 8(1): 23-46.
- EDWARDS, C. 1981. *Delphiniums*. J. M. Dent & Sons. Londres.

BIBLIOGRAFIA

- EHRENDORFER, F. 1980. Polyploidy and distribution. In W. H. Lewis (ed.), *Polyploidy, biological relevance*. Plenum Press. Londres.
- EICKWORT, G. C. & H. S. GINSBERG. 1980. Foraging and mating behavior in *Apoidea*. Ann. Rev. Entomol. 25: 421-446.
- EL-GAMASY, A. M. & M. K. A. NADA. 1974. Effect of planting dates on the growth, flowering and seed production of some winter flowering annuals. Agric. Res. Rev. 52(3): 207-255.
- EPLING, C. 1947. The genetic aspects of natural populations. Amer. Naturalist 81: 104-115.
- EPLING, C. & H. LEWIS. 1952. Increase in the adaptative range of the genus *Delphinium*. Evolution 6: 253-267.
- ERHARDT, A. 1991. Pollination of *Dianthus superbus* L. Flora 185: 99-106.
- ERTUGRUL, K. & O. BEYAZOGLU. 1989. Chromosome number and morphology of some *Consolida* sp. (DC.) S. F. Gray. Doga Turk. Bot. Derg. 13(3): 538-546.
- EWENS, W. J. 1972. The sampling theory of selectively neutral alleles. Theor. Pop. Biol. 3: 87.
- FAEGRI, K. & L. VAN DER PUL. 1979. The Principles of Pollination Ecology (3 ed.). Pergamon Press. Oxford.
- FAHN, A. 1949. Studies in the ecology of nectar secretion. Palestine J. Bot., Jerusalem Ser. 4(4): 207-224.
- FAVARGER, C. 1978. Philosophie des comptages de chromosomes. Taxon 27(5): 441-448.
- FEDOROV, A. 1969. Chromosome numbers of flowering plants. In V. L. Komarov (ed.), Botanical Institute Academy Science USSR. Leningrad.
- FELDKAMP, A., B. KÖSTER & H.-P. WEBER. 1991. Fatal poisoning by monkshood (*Aconitum napellus*). Monatsschr Kinderheilkd. 139: 366-367.
- FONT I CIVIT, E. 1988. El Doctor Font i Quer. Botànica Lleidata: 15-18. Miscel·lània homenatge al Dr. Pius Font i Quer. Edicions de l'Institut d'Estudis Lleidencs. Lleida.
- FONT I QUER, P. 1979. Plantas Medicinales. El Dioscórides renovado. Labor. Barcelona.
- FRANKEL, R. & E. GALUN. 1977. Pollination Mechanisms Reproduction and Plant Breeding Springer-Verlag Berlin.
- FREEMAN, C. E., W. H. REID, J. E. BECVAR & R. SCOGIN. 1984. Similarity and apparent convergence in the nectar-sugar composition of some hummingbirds-pollinated flowers. Bot. Gaz. (London) 145(1): 132-135.
- FREE, J. B. 1993. Insect Pollination of Crops (2 ed.). Academic Press. Nove York.
- FRYXELL, P. A. 1957. Mode of reproduction in higher plants. Bot. Rev. (Lancaster) 23: 135-233.
- FUENTE, G. DE LA & M. REINA. 1990. Some phytochemical studies of the genera *Aconitum* L., *Delphinium* L. and *Consolida* (DC.) S. F. Gray. Collect. Bot. (Barcelona) 19: 129-140.
- GAGE, M. A. 1953. The citology, morphology, and systematic relationships of *Delphinium x belladonna* Host ex Bergm. Ann. Missouri Bot. Gard. 40: 113-183.
- GAGNIDZE, R. I. & O. I. ZAKHARYEVA. 1977. Chorology and karyotype of species *Aconitella hohenackeri* (Boiss.) Soják. Inform. Acad. Sci. Geogr. SSR. Ser. Biol. 3(5): 451-457.
- GALLAND, N. 1988. Recherche sur l'origine de la Flore orophile du Maroc. Étude caryologique et cytogeographique. Trav. Inst. Sci. Chérifien. Sér. Gén. 35: 1-167.

- GALLARDO, R., E. DOMÍNGUEZ & J. M. MUÑOZ. 1994. Pollen-grain ratio, pollen size and breeding system in *Astragalus* (Fabaceae) subgenus *Epiglottis*: a pollen and seed allocation approach. Amer. J. Bot. 81(12): 1611-1619.
- GALLEGO, M. J. & A. APARICIO. 1990. Chromosome numbers for the Spanish flora: Numbers 603-617. Lagascalia 15(2): 288-295.
- GARCÍA, M. B. 1993. Biología reproductiva y ecología de plantas endémicas relictas de los Pirineos. Tesi doctoral (inéd.). Facultad de Ciencias. Universidad de Navarra. Pamplona.
- GARCÍA, M. B., R. J. ANTOR & L. VILLAR. 1992. ¿Son actinomorfas las flores de *Petrocoptis*? Influencia de la posición floral y polinizadores en su simetría. Anales Jard. Bot. Madrid 50 (1): 116-117.
- GARCÍA JACAS, N., A. SUSANNA & R. ILARSLAN. 1996. Aneuploidy in the *Centaureinae* (Compositae): is n=7 the end of the series? Taxon 45: 39-42.
- GARNATJE, M. T. 1995. Relació entre el polimorfisme isoenzimàtic i alguns aspectes de l'espaciació i de l'evolució en el gènere *Cherophractus*. Tesi doctoral (inéd.). Facultat de Ciències. Universitat Autònoma de Barcelona. Barcelona.
- GAYER, G. 1909a. Vorarbeiten zu einer Monographie der europäischen *Aconitum*-Arten. 1. Magyar Bot. Lapok 8: 114-206.
- GAYER, G. 1909b. Vorarbeiten zu einer Monographie der europäischen *Aconitum*-Arten. 2. Magyar Bot. Lapok 8: 309-329.
- GIMÉNEZ, M. 1995. Estudios citogenéticos en especies anuales de la tribu *Delphineae* en Turquía. Tesi de llicenciatura (inéd.). Facultat de Farmàcia. Universitat de Barcelona. Barcelona.
- GOLDBLATT, P. 1981. Index to plant chromosome numbers 1975-1978. Monogr. Missouri Bot. Gard. 5.
- GOLDBLATT, P. & D. E. JOHNSON. 1983. Index to plant chromosome numbers 1979-1981. Monogr. Missouri Bot. Gard. 8.
- GOLDBLATT, P. & D. E. JOHNSON. 1985. Index to plant chromosome numbers 1982-1983. Monogr. Missouri Bot. Gard. 13.
- GOLDBLATT, P. & D. E. JOHNSON. 1988. Index to plant chromosome numbers 1984-1985. Monogr. Missouri Bot. Gard. 23.
- GOLDBLATT, P. & D. E. JOHNSON. 1990. Index to plant chromosome numbers 1986-1987. Monogr. Missouri Bot. Gard. 30.
- GOLDBLATT, P. & D. E. JOHNSON. 1991. Index to plant chromosome numbers 1988-1989. Monogr. Missouri Bot. Gard. 40.
- GÓMEZ-CAMPO, C. 1987. Libro rojo de las especies vegetales amenazadas de España peninsular e islas Baleares. Icna. Madrid.
- GÓMEZ, C. & X. ESPADALER. 1995. Curva de dispersión de semillas por hormigas en *Euphorbia characias* L. y en *Euphorbia nicaeensis* All. (Euphorbiaceae). Ecol. Medit. Marseille 20: 51-59.
- GÓMEZ, C., D. SUÑER & X. ESPADALER. 1994. Formigues dispersants de llavors d'*Euphorbia nicaeensis* All. (Euphorbiaceae) en una brolla de romani i bruc d'hivern a la Valí de Sant Daniel (Girona). Sci. Ger. 20: 51-59.
- GOODMAN, M. M., K. J. NEWTON & C. W. STUBER. 1981. Malate dehydrogenase: Viability of cytosolic null and lethality of mitochondrial nulls in maize. Proc. Natl. Acad. U.S.A. 78: 1783-1785.
- GOTTLIEB, L. D. 1971. Gel electrophoresis: new approach to study of evolution. BioScience 21: 939-944.
- GOTTLIEB, L. D. 1977. Electrophoretic evidence and plants systematics. Ann. Missouri Bot. Gard. 64: 161-180.
- GOTTLIEB, L. D. 1981. Electrophoretic evidence and plant populations. Progr. Phytochem. 7: 1-46.
- GOTTLIEB, L. D. 1982. Conservation and duplication of isozymes in plants. Science 216: 373-380.

BIBLIOGRAFIA

- GOTTSBERGER, G., J. SCHRAUWEN & H. F. LINSKENS. 1984. Aminoacids and sugars in nectar, and their putative evolutionary significance. *Pl. Syst. Evol.* 145(1-2): 55-77.
- GRANT, K. A. & V. GRANT. 1968. Hummingbirds and their flowers. Columbia University Press. Nova York.
- GRANT, V. 1949. Pollination Systems as isolating mechanics in Angiosperms. *Evolution* 3: 82-97.
- GRANT, V. 1981. Plant speciation (2 ed.). Columbia University Press. Nova York.
- GRANT, V. & K. A. GRANT. 1966. Records of hummingbirds pollinated in the western American Flora I. Some California plant species. *Aviso* 6: 51-66.
- GRAY, S. F. 1821. Natural arrangement of British plants. 2. Londres.
- GREGORY, W. C. 1941. Phylogenetic and cytological studies in the *Ranunculaceae*. *Trans. Amer. Phil. New Ser.* 31: 443-520.
- GREUTER, W., H. M. BURDET & G. LONG. 1989. Med-Checklist 4 (*Lauraceae-Rhamnaceae*). Editions des Conservatoire et Jardin botaniques de Genève. Ginebra.
- GREW, N. 1682. Anatomy of plants. Rawlins. Londres.
- GUERRANT, E. O. (JR.) 1982a. Neotenic evolution of a hummingbird-pollinated flower. *BioScience* 32(7): 613-614.
- GUERRANT, E. O. (JR.) 1982b. Neotenic evolution of *Delphinium nudicaule* (*Ranunculaceae*): a hummingbird pollinated larkspur. *Evolution* 36: 699-712.
- GUIGNARD, L. 1889. Étude sur les phénomènes morphologiques de la fécondation. *Bull. Soc. Bot. France* 36: 100-146.
- GUITIÁN, J. & M. FUENTES. 1992. Reproductive biology of *Crataegus monogyna* in northwestern Spain. *Acta Oecol.* 13: 3-11.
- GUITIÁN, J. & P. GUITIÁN. 1990. Fenología de la floración y fructificación en plantas de un espinal de Bierzo (León, noroeste de España). *Anales Jard. Bot. Madrid* 48(1): 53-61.
- GUITIÁN, J. & J. M. SÁNCHEZ. 1992. Flowering phenology and fruit set of *Petrocoptis grandiflora* (*Caryophyllaceae*). *J. Pl. Sci.* 153(2): 409-412.
- GUITIÁN, J., P. GUITIÁN & L. NAVARRO. 1993. Tamaño del núcleo de población y polinización en *Echium plantagineum*. *Anales Jard. Bot. Madrid* 51(1): 65-72.
- GUITIÁN, P., L. NAVARRO & J. GUITIÁN. 1995. Efecto de la extracción en la producción de néctar en flores de *Melittis melissophyllum* L. (*Labiateae*). *Anales Jard. Bot. Madrid* 52(2): 163-169.
- GUITIÁN, J., J. M. SÁNCHEZ & P. GUITIÁN. 1992. Niveles de fructificación en *Crataegus monogyna* Jacq., *Prunus malahed* L. y *Prunus spinosa* L. (*Rosaceae*). *Anales Jard. Bot. Madrid* 50(2): 239-245.
- GUITIÁN, J., J. M. SÁNCHEZ & P. GUITIÁN. 1994. Pollination ecology of *Petrocoptis grandiflora* (*Caryophyllaceae*), a species endemic to the Northwest Iberian Peninsula. *Bot. J. Linnean Soc.* 115(1): 19-27.
- GUYOT, I. & M. MURACCIOLE. 1995. Inventaires and in situ conservation efforts for rare or endangered Corsican plants. *Ecol. Medit.* 11(1/2): 231-242.
- HALDANE, J. B. S. 1932. The Causes of Evolution. Longmans Green. Londres.

- HAMRICK, J. L. 1989. Isozymes and the analysis of genetic structure in plant populations. In D. E. Soltis & P. S. Soltis (eds.), Isozymes in Plant Biology: 87-105. Dioscorides Press. Portland.
- HAMRICK, J. L. & M. J. W. GODT. 1989. Allozyme diversity in plant species. In A. H. D. Brown, M. T. Clegg, A. L. Kahler & B. S. Weir (eds.), Plant: Population Genetics, Breeding and Genetic Resources: 43-63. Sinauer. Sunderland.
- HANELT, P. 1966. Polyploidie-frequenz und geographische verbreitung bei höheren pflanzen. Biol. Rundschau 4: 183-196.
- HARBORNE, J. B. 1982. Introduction to ecological biochemistry. Academic Press. Londres.
- HARDER, L. D. 1982. Measurement and estimation of functional proboscis length in bumblebees (*Hymenoptera. Apidae*). Canad. J. Zool. 60(5): 1073-1079.
- HARDER, L. D. 1983. Flower handling efficiency of bumble bees: morphological aspects of probing time. Oecol. (Berlin) 57(2): 274-280.
- HARDER, L. D. 1985. Morphology as a predictor of flower choice by bumble bees. Ecology 66(1): 198-210.
- HARDER, L. D. 1986. Effects of nectar concentration and flower depth on flower handling efficiency of bumble bees. Oecol. (Berlin) 69(2): 309-315.
- HARDER, L. D. 1989. Pollen removal as a fundamental process in pollen dispersal. Amer. J. Bot. 76(6 suppl.): 75.
- HARDER, L. D. 1990. Pollen removal by bumble bees and its implications for pollen dispersal. Ecology 71(3): 1110-1125.
- HARDER, L. D. & M. B. CRUZAN. 1990. An evaluation of the physiological and evolutionary influences of the inflorescence size and flower depth on nectar production. Functional Ecol. 4: 559-572.
- HARRINGTON, G. T. 1921. Optimum temperatures for flower seed germination. Bot. Gaz. (London) 72: 357-358.
- HAWKINS, R. P. 1961. Observations on the pollination of red clover by bees. Ann. Appl. Biol. 49: 55-65.
- HEINRICH, B. 1975. Bee flowers: a hypothesis on flower variety and blooming times. Evolution 29: 325-334.
- HEINRICH, B. 1976. The foraging specializations of individual bumblebees. Ecol. Monogr. 46: 105-128.
- HEINRICH, B. 1979. Resource heterogeneity and patterns of movement in foraging bumblebees. Oecol. (Berlin) 40: 235-245.
- HERRERA, C. M. 1984. Tipos morfológicos y funcionales en plantas del matorral mediterráneo del Sur de España. Studia Oecol. 3: 7-34.
- HERRERA, C. M. 1987a. Distribución, ecología y conservación de *Atropa baetica* Willk. (Solanaceae) en la Sierra de Cazorla. Anales Jard. Bot. Madrid 43: 387-398.
- HERRERA, C. M. 1987b. Componentes del flujo genético en *Lavandula latifolia* Medicus: Polinización y dispersión de semillas. Anales Jard. Bot. Madrid 44(1): 49-61.
- HERRERA, C. M. 1987c. Components of pollinator quality: comparative analysis of a diverse insect assemblage. Oikos 50: 79-90.
- HERRERA, C. M. 1988. Biología y ecología de *Viola cazorlensis*. I. Variabilidad de los caracteres florales. Anales Jard. Bot. Madrid 45(1): 233-246.
- HERRERA, C. M. 1989. Biología y ecología de *Viola cazorlensis*. II. Uso de sustratos, reproducción y consumo por los herbívoros. Anales Jard. Bot. Madrid 47: 125-138.

BIBLIOGRAFIA

- HERRERA, C. M., J. HERRERA & X. ESPADALER. 1984. Nectar thievery by ants from southern spanish insect-pollinated flowers. *Insectes Sociaux* 31(2): 142-154.
- HERRERA, J. 1982. Introducción al estudio de la biología floral del matorral andaluz. Tesis de licenciatura (inéd.). Universitat de Sevilla. Sevilla.
- HERRERA, J. 1985a. Biología reproductiva del matorral de Doñana. Tesis doctoral (inéd.). Universitat de Sevilla. Sevilla.
- HERRERA, J. 1985b. Nectar secretion patterns in Southern Spanish Mediterranean shrublands. *Israel J. Bot.* 34: 47-58.
- HERRERA, J. 1986. Flowering and fruiting phenology in the coastal shrublands of Doñana, south Spain. *Vegetatio* 68: 91-98.
- HERRERA, J. 1987. Biología reproductiva de algunas especies del matorral de Doñana. *Anales Jard. Bot. Madrid* 44(2): 483-497.
- HERRERA, J. 1988. Pollination relationships in southern Spain Mediterranean shrublands. *J. Ecol.* 76: 274-287.
- HERRERA, J. 1989. Aminoácidos en el néctar de plantas del Sur de España. *Anales Jard. Bot. Madrid* 45(2): 475-482.
- HERRERA, J. 1991. Allocation of reproductive resources within and among inflorescences of *Lavandula stoechas* (Lamiaceae). *Amer. J. Bot.* 78(6): 789-794.
- HERRERA, J. 1992. Flower variation and breeding systems in the *Cistaceae*. *Pl. Syst. Evol.* 179: 245-255.
- HESS, H. E., E. LANDOLT & R. HIRZEL. 1970. *Acanthum*. Flora der Schweiz 2: 16-27.
- HIGASHI, S., M. OHARA, H. ARAI & K. MATSUO. 1988. Robber-like pollinators: Overwintered queen bumblebees foraging on *Corydalis ambigua*. *Ecol. Entomol.* 13(4): 411-418.
- HILDEBRAND, F. H. G. 1867. Die geschlechtsverteilung bei den pflanzen. Wilhem Engelmann. Leipzig.
- HINDAKOVA, M. 1974. In Index to chromosome numbers of Slovakian Flora (Part 4). *Acta Fac. Rerum Nat. Univ. Comenianae, Bot.* 23: 1-23.
- HINDAKOVA, M. 1976. In Index of chromosome numbers of Slovakian Flora (Part 5). *Acta Fac. Rerum Nat. Univ. Comenianae, Bot.* 25: 1-18.
- HOCQUETTE, M. 1922. Observations sur le nombre des chromosomes chez quelques Renonculacées. *Compt. Rend. Séances Soc. Biol.* 87: 1301-1302.
- HODGES, C. M. 1985a. Bumblebee foraging: the threshold departure rule. *Ecology* 66(1): 179-187.
- HODGES, C. M. 1985b. Bumblebee foraging: energetic consequences of using a threshold departure rule. *Ecology* 66(1): 188-197.
- HODGES, C. M. & L. L. WOLF. 1981. Optimal foraging in bumblebees: why is nectar left behind in flowers? *Behav. Ecol. Sociobiol.* 9: 41-44.
- HOFFMAN, G. R. 1985. Germination of herbaceous plants common to aspen forests of western Colorado. *Bull. Torrey Bot. Club* 112(4): 409-413.
- HOLCOMB, E. J. & D. J. BEATTIE. 1990. Potted *Delphiniums*. *Grower talks* 8: 14-15.
- HONG DE-YUAN. 1986. Biosystematic observation on 5 species of *Consolida* (*Ranunculaceae*). *Acta Bot. Sin.* 28(1): 1-10.
- HULKKONEN, O. 1928. Zur biologie des südfinnischen hummeln. *Ann. Univ. Fenn. Abo.* 3(1): 1-81.

- HUNTER, R. L. & C. L. MARKERT. 1957. Histochemical demonstration of isozymes separated by zone electrophoresis in starch gels. *Science* 125: 1294-1295.
- HUTH, E. 1895. Monographie der Gattung *Delphinium*. *Bot. Jahrb. Syst.* 20: 332-399.
- INOUE, D. W. 1978. Resource partitioning in bumblebees: Experimental studies of foraging behavior. *Ecolog.* 59(4): 672-678.
- INOUE, D. W. 1980a. The terminology of floral larceny. *Ecology* 61(5): 1251-1253.
- INOUE, D. W. 1980b. The effect of proboscis length and corolla tube length on patterns and rates of flower visitation by bumblebees. *Oecol. (Berlin)* 45: 197-201.
- INOUE, D. W. 1983. The ecology of nectar robbing. In B. Bentley & S. T. Elias (eds.), *The biology of nectaries*: 153-173. Columbia University Press. Nova York.
- INOUE, D. W. 1991. Quantitative variation in flowering by *Delphinium barbeyi* (Ranunculaceae): environmental determinants and consequences for flower visitors. *Amer. J. Bot.* 78(6 suppl.): 57-58.
- INOUE, D. W. & A. D. MC GUIRE. 1990. Environmental control of the timing and abundance of flowering of *Delphinium nelsonii* (Ranunculaceae) in subalpine meadows of Colorado (USA). *Bull. Ecol. Soc. Amer.* 71(2 suppl.): 197-198.
- INOUE, D. W. & A. D. MC GUIRE. 1991. Effects of snowpack on timing and abundance of flowering in *Delphinium nelsonii* (Ranunculaceae): implications for climate change. *Amer. J. Bot.* 78(7): 997-1001.
- INOUE, D. W., W. A. CALDER & N. M. WASER. 1991a. Estimates of hummingbird population size as a function of flower abundance. *The Condor* 92(2): 279-285.
- INOUE, D. W., W. A. CALDER & N. M. WASER. 1991b. The effect of floral abundance on feeder censuses of hummingbirds populations. *The Condor* 93: 279-285.
- IWASA, Y., T. J. DE JONG & P. G. L. KLINHAMER. 1995. Why pollinators visit only a fraction of the open flowers on a plant: The plant's point of view. *J. Evol. Biol.* 8: 439-453.
- JAIN, H. K. & A. K. BOSE. 1960. Experimentally induced inter-bivalent redistribution of chiasmata in *Delphinium*. *Nature* 186: 260-261.
- JAIN, H. K., K. N. VASUDEVAN & S. L. BASAK. 1963. Experimental production of a new karyotype in *Delphinium*. *Chromosoma* 14: 534-540.
- JAIN, S. K. 1976. The evolution in the inbreeding in plants. *Ann. Rev. Ecol. Syst.* 7: 469-495.
- JALAS, J. & J. SUOMINEN. 1989. *Atlas Flora Europaea*. Distribution of vascular plants in Europe. Helsinki.
- JANDER, R. 1976. Grooming and pollen manipulation in bees. The nature and evolution of movements involving the foreleg. *Physiol. Entomol.* 1: 179-184.
- JANKUN, A. 1968. Studies in *Delphinium grandiflorum* L. *Acta Biol. Cracov., Ser. Bot.* 11: 71-75.
- JANKUN, A. 1970. Studies in endosperm development of *Delphinium kolusae* Pawl. *Acta Biol. Cracov., Ser. Bot.* 13: 51-64.
- JANKUN, A. 1973. Further studies in the development of hybrid endosperm in representatives of the genus *Delphinium* L. *Acta Biol. Cracov., Ser. Bot.* 16: 215-225.
- JANKUN, A. 1974. Seed development after crosses of tetraploid and diploid *Delphinium* species. *Acta Biol. Cracov., Ser. Bot.* 17(1): 45-53.

BIBLIOGRAFIA

- JANKUN, A. 1975. Cyto-embriological studies in a diseased hybrid of *Delphinium* L. *Acta Biol. Cracov., Ser. Bot.* 18: 41-56.
- JENSEN, U. 1968. Serologische Beiträge zur Systematik der *Ranunculaceae*. *Bot. Jahrb. Syst.* 88(2): 204-268.
- JONES, C. E. & R. J. LITTLE. 1983. *Handbook of experimental pollination biology*. Van Nostrand Reinhold Company. Nova York.
- JORDANO, P. 1990. Biología de la reproducción de tres especies del género *Lonicera* (*Caprifoliaceae*) en la sierra de Cazorla. *Anales Jard. Bot. Madrid* 48(1): 31-52.
- KARTASHOVA, N. N. & L. A. MALAKHOVA. 1973. Karyological analysis of spontaneous intergeneric hybrid of two *Aconitum* species. *Genetika* 9(7): 167-168.
- KATSUKI, S., H. KOJIMA, K. KAWAGUCHI & T. FURUYA. 1994. Seed germination of medicinal plants II, germination of aconite seeds. *Nat. Medicines* 48(4): 233-236.
- KAWANO, S. 1965. Application of pectinase and cellulase in an orcein squash method. *Bot. Mag. (Tokyo)* 78: 36-42.
- KEARNS, C. A. & D. W. INOUYE. 1993. *Techniques for Pollination Biologists*. University Press of Colorado. Niwot.
- KEENER, C. S. 1976. Studies in the *Ranunculaceae* of the southeastern United States. IV. genera with zigomorphic flowers. *Castanea* 41: 12-20.
- KEPHART, S. R. 1990. Starch gel electrophoresis of plant isozymes: a comparative analysis of techniques. *Amer. J. Bot.* 77(5): 693-712.
- KEVAN, P. G. 1978. Floral coloration, its colorimetric analysis and significance in anthecology. In A. J. Richards (ed.), *The pollination of flowers by insects*: 51-78. Academic Press. Londres.
- KEVAN, P. G. 1979. Vegetation and floral colors using ultraviolet light: interpretational difficulties for functional significance. *Amer. J. Bot.* 66(6): 749-751.
- KEVAN, P. G. 1983. Floral colours through the insect eye: What they are and what they mean. In C. E. Jones & R. J. Little (eds.), *Handbook of Experimental Pollination Biology*: 5-30. Van Nostrand Reinhold Company. Nova York.
- KEVAN, P. G. 1984. Pollination by Animals and Angiosperm Biosystematics. In W. F. Grant (ed.), *Plant Biosystematics*: 270-292. Academic Press. Toronto.
- KEVAN, P. G. & H. G. BAKER. 1983. Insects as flower visitors and pollinators. *Ann. Rev. Entomol.* 28: 407-453.
- KHÖLER, G. 1995. Manual de homeopatía. I. Fundamentos y aplicación. Paidotribo.
- KIROLOVA, D. S. 1988. Spermoderm structure of *Delphinium* L. sect. *Staphisagria* Huth. *Ukrainian Bot. Zhurn.* 45(6): 53-57.
- KISLEV, M. E., Z. KRAVIZ & J. LORCH. 1972. A study of hawkmoth by a palinological analysis of the proboscis. *Israel J. Bot.* 21: 57-75.
- KNOBLOCH, I. W. 1972. Intergeneric hybridization in flowering plants. *Taxon* 21: 97-103.
- KNUTH, P. 1906-09. *Handbook of Flower Pollination*. Clarendon Press. Oxford.
- KOEMAN-KWAK, M. 1973. The pollination of *Pedicularis palustris* by nectar thieves (short-tongued bumblebees). *Acta Bot. Neerl.* 22: 608-615.
- KOEGA-TODOROVSKA, J. T. 1985. Karyological study of genus *Delphinium* L. in Bulgaria. *God. Sofijsk. Univ.* 79(2): 29-37.

- KOJAVA-TODOROVSKA, J. T. & I. NENOVÁ 1977. Karyological study of some *Ranunculaceae* taxa growing in Bulgaria. *God. Sofijsk. Univ.* 70(2): 35-48.
- KOHN, J. R. & M. WASER. 1985. The effect of *Delphinium nelsonii* pollen on seed set in *Ippomoea aggregata*, a competitor for hummingbird pollinator. *Amer. J. Bot.* 72: 1144-1148.
- KÖLREUTER, J. G. 1761. Vorläufige nachricht von einigen das geschlecht der pflanzen betreffenden versuchen und beobachtung. Leipzig.
- KORNERUP, A. & J. H. WANSCHER. 1978. Methuen Handbook of Colour (3 ed.). Methuen. Londres.
- KOSUGE, K. & M. TAMURA. 1988. Morphology of the petal in *Aconitum*. *Bot. Mag. (Tokyo)* 101: 223-237.
- KOTLIAR, N. B. 1992. Hummingbird foraging movements: The influence of patch structure and territorial behavior. *Bull. Ecol. Soc. Amer.* 73(2 suppl.): 237.
- KOUL, A. K. & R. N. GOHIL. 1973. Cytotaxonomical conspectus of the flora of Kashmir (1). Chromosome numbers of some common plants. *Phyton (Horn)* 15: 57-66.
- KRASNIKOV, A. A. & D. N. SCHAULO. 1986. Chromosome numbers of some representatives of the families Apiaceae and *Ranunculaceae* from the south of Siberia. *Bot. Žurn. (Moscow & Leningrad)* 71(1): 116-117.
- KRZAKOWA, M. & J. SZWEJKOWSKI. 1976. A natural hybrid between two different *Aconitum* species (*Ranunculaceae. Dicorydioneae*) from the Tatry Mountains. *Bull. Acad. Polon. Sci., Ser. Sci. Biol.* 25: 223-225.
- KRONFELD, M. 1890. Über die biologischen verhältnisse der *Aconitum*-Blüte. *Bot. Jahrb. Syst.* 11: 1-20.
- KRUSKAL, W. H. & W. A. WALLIS. 1952. Use of ranks in one criterion variance analysis. *J. Amer. Stat. Assoc.* 47: 583-621.
- KUCHENREUTHER, M. A. 1990. Population structure and dynamics of the threatened perennial *Aconitum noveboracense*. *Bull. Ecol. Soc. Amer.* 71(2 suppl.): 220-221.
- KUGLER, H. 1943. Hummeln als blütenbesucher. *Ergebn. Biol.* 19: 143-323.
- KÜPFER, P. 1974. Recherches sur les liens de parenté entre la flore orophile des Alpes et celle des Pyrénées. *Boissiera* 23: 3-322.
- KURITA, M. 1955. Cytological studies in *Ranunculaceae*. III. The karyotypes of several species in *Delphinium*, *Lycocetum* and *Aconitum*. *Bot. Mag. (Tokyo)* 68: 248-251.
- KURITA, M. 1956. Cytological studies in *Ranunculaceae*. IX. Further note on the karyotypes of *Delphinium* and its allied genera. *Jap. J. Genet.* 31: 192-195.
- KURITA, M. 1957. Chromosome studies in *Ranunculaceae*. V. Karyotypes of the subtribe *Delphineae*. *Rep. Biol. Inst. Ehime Univ.* 3: 1-8.
- KURITA, M. 1958. Chromosome studies in *Ranunculaceae*. VIII. Karyotypes and chromosome numbers of some genera. *Rep. Biol. Inst. Ehime Univ.* 6: 1-14.
- KURITA, M. 1965. Chromosome studies in *Ranunculaceae*. XXIII. Karyotypes and chromosome numbers of some species. *Mem. Ehime Univ. Sect. II. Nat. Sci.* 13(2) o 5 27-30/89-95
- LANGLET, O. F. 1927. Beiträge zur Zytologie der Ranunculaceen. *Svensk Bot. Tidskr.* 21(1): 1-17.
- LANGLET, O. F. 1932. Über Chromosomenverhältnisse und Systematik der *Ranunculaceae*. *Svensk Bot. Tidskr.* 26(4): 381-400.

BIBLIOGRAFIA

- LAUENER, L. A. & M. TAMURA. 1978. A synopsis of *Aconitum* subgenus *Paraconitum*. I. Notes Roy. Bot. Gard. Edinburgh 37: 113-124.
- LAVERTY, T. M. 1994. Costs of foraging bumble bees of switching plant species. Canad. J. Zool. 72(1): 43-47.
- LAWRENCE, W. J. C. 1936. On the origin of new forms in *Delphinium*. Genetica 18: 109-115.
- LAZRI, B. & E. M. BARROWS. 1984. Flower visiting and transport by the imported cabbage butterfly in a highly disturbed urban habitat. Environmen. Entomol. 13: 574-578.
- LEGRO, R. A. H. 1961. Species hybrids in *Delphinium*. Exphytica 10(1): 1-23.
- LEGRO, R. A. H. 1962. Polination and seed set in *Delphinium*. Delphinium Soc. Year Book 1962: 73-75.
- LEPPIK, E. E. 1964. Floral evolution on the *Ranunculaceae*. Iowa State J. Sci. 39: 1-101.
- LEPPIK, E. E. 1977. Floral evolution in relation to pollination ecology. Today and Tomorrow's Print and Publications. Nova Delhi.
- LEVAN, A., K. FREDGA & A. SANDBERG. 1964. Nomenclature for centromeric position on chromosomes. Hereditas 52: 201-220.
- LEVIN, D. A. & D. E. BERUBE. 1971. *Phlox* and *Colias*: the efficiency of a pollinator system. Evolution 26: 242-250.
- LEWIS, D. 1949. Incompatibility in flowering plants. Biol. Rev. 24: 427-469.
- LEWIS, H. 1957. Genetics and cytology in relation to taxonomy. Taxon 6: 42-46.
- LEWIS, H. & C. EPLING. 1946. Formation of a diploid species of *Delphinium* by hybridization. Amer. J. Bot. 33: 21-22.
- LEWIS, H. & C. EPLING. 1959. *Delphinium gypsophilum*, a diploid species of hybrid origin. Evolution 13(4): 511-525.
- LEWITSKY, G. A. 1931. The karyotype in systematics (on the base of karyology of the subfamily *Helleboreae*). Trudy Prikl. Bot. 27(1): 187-240.
- LIE-PETTERSEN, O. J. 1906. Neue beiträge zur biologie der norwegische hummeln. Beregns Mus. Aarb. 9: 1-42.
- LINNE, K. VON. 1735. *Systema Naturae*. Leiden.
- LINNÉ, K. VON. 1753. *Aconitum*, *Delphinium*. Species Plantarum. (1 ed.): 530-532. Stockholm.
- LOISEL, R., F. MEDAIL, L. OLIVIER & M. P. TROSSEVIN. 1995. Excursion to the Island of Porquerolles. Planta Europa Proceedings 16: 1-10.
- LOKEN, A. 1949. Bumble bees in relation to *Aconitum septentrionale* in central Norway (Oyer). Nytt Mag. Naturvidensk 87: 1-60.
- LOKEN, A. 1950. Bumble bees in relation to *Aconitum septentrionale* in Western Norway (Eidfjord). Norsk Entomol Tidsskr 8: 1-16.
- LOKEN, A. 1960. *Bombus consobrinus* Dahlb., and oligolectic bumble bee. XIth Int. Congr. Entomol. 1: 598-603.
- LOKEN, A. 1973. Studies on Scandinavian bumble bees (*Hymenoptera, Apidae, Bombus*). Norsk. Entomol. Tidskr. 20(1): 1-218.
- LOKEN, A. 1981. Flower-visiting insects and their importance as pollinators. Bee World 62: 130-140.

- LOON, J. C. 1980. Chromosome reports. [In A. Löve (ed.), IOPB chromosome number reports LXIX.] Taxon 29(5/6): 718-720.
- LOON, J. C. & H. M. SNELDERS. 1979. Chromosome reports. [In A. Löve (ed.), IOPB chromosome number reports LXV.] Taxon 28: 632-634.
- LORD, E. M. 1980. Intra-inflorescence variability in pollen-ovule ratios in the cleistogamous species, *Lamium amplexicaule* (Labiatae). Amer. J. Bot. 79: 279-287.
- LOVETT-DOUST, J. & L. LOVETT-DOUST. 1988. Plant Reproductive Ecology. Patterns and strategies. Oxford University Press. New York.
- LOVE, A. & D. LOVE. 1942. [Check-list and chromosome index. D. M. MOORE]. Kungl. Fysiografiska Salisk. Lund Forkadl. 12(6): 1-19.
- LOVE, A. & D. LOVE. 1975. Plant Chromosomes. Cramer. Vaduz.
- LOVE, A. & E. KJELLQUIST. 1974. Cyntaxonomy of Spanish plants. III. Dicotyledons Salicaceae-Rosaceae. Lagascalia 4(1): 3-32.
- LOVKA, M., F. SUSNIK, A. LOVE & D. LOVE. 1971. Chromosome reports. [In A. Löve (ed.), IOPB chromosome number reports XXXIV.] Taxon 20(5/6): 785-797.
- LUMARET, R. 1986. Doubled duplication of the structural gene for cytosolic phosphoglucose isomerase in the *Dactylis glomerata* L. polyploid complex. Mol. Biol. Evol. 3: 499-521.
- LLOYD, D. G. & C. J. WEBB. 1986. The avoidance of interference between the presentation of pollen and sugmas in angiosperms. I. Dicogamy. New Zealand J. Bot. 24: 135-162.
- MACIOR, L. W. 1966. Foraging behaviour of *Bombus* (Hymenoptera: Apidae) in relation of *Aquilegia* pollination. Amer. J. Bot. 53: 595-606.
- MACIOR, L. W. 1967. Pollen foraging behaviour of *Bombus* in relation to pollination of nototrich flowers. Amer. J. Bot. 54: 359-364.
- MACIOR, L. W. 1971. Co-evolution of plants and animals. Systematic insights from plant-insect interactions. Taxon 20(1): 17-28.
- MACIOR, L. W. 1974. Behavioural aspects and coadaptation between flowers and insect pollinators. Ann. Missouri Bot. Gard. 61: 760-769.
- MACIOR, L. W. 1975. The pollination ecology of *Delphinium tricorne* (Ranunculaceae). Amer. J. Bot. 62(10): 1009-1016.
- MACIOR, L. W. 1978a. Pollination interactions in sympatric *Dicentra* species. Amer. J. Bot. 65(1): 57-62.
- MACIOR, L. W. 1978b. Pollination ecology of vernal angiosperms. Oikos 30: 452-460.
- MACHON, N., M. LEFRANCH, I. BILGER & J. P. HENRY. 1995. Isozymes as an aid to clarify the taxonomy of French elms. Heredity 74: 39-47.
- MAIRE, R. 1964. *Aconitum*, *Delphinium*. Flore de l'Afrique du Nord. II: 49-85. Lechevalier. Paris.
- MALYUTIN, N. I. 1969. On the biological significance of the floral pigments. Bot. Zurn. (Moscow & Leningrad) 54(7): 1050-1053.

BIBLIOGRAFIA

- MALYUTIN, N. I. 1973. The phylogeny and the taxonomy of the *Delphinium* L. genus. Bot. Zurn. (Moscow & Leningrad) 58: 1710-1722.
- MALYUTIN, N. I. 1987. The system of the genus *Delphinium* L. based on the morphological features of seeds. Bot. Zurn. (Moscow & Leningrad) 72: 683-693.
- MANDAL, S. K. & R. K. BASU. 1977. Differential radiosensitivity on the tissue level in *Nigella sativa* and *Delphinium ajacis*. Proc. Indian Sci. Congr. Assoc. 64: 151.
- MANDAL, S. K. & R. K. BASU. 1978. Cytology of endosperm of *Delphinium ajacis* L. J. Cytol. Genet. 13: 23-25.
- MANNING, A. 1956. Some aspects of the foraging behaviour of bumblebees. Behaviour 9: 154-201.
- MANTEL, N. 1967. The detection of disease clustering and a generalised regression approach. Cancer Res. 27: 209-220.
- MARDEN, J. H. 1984. Remote perception of floral nectar by bumblebees. Oecol. (Berlin) 64: 232-240.
- MARGELL, M. 1995. Estudis citogenètiques en el gènere *Androcymbium* Willd. Tesi de llicenciatura (inèd.). Facultat de Farmàcia. Universitat de Barcelona. Barcelona.
- MARKERT, C. L. & F. MOLLER. 1959. Multiple forms of enzymes: tissue, ontogenetic and species specific pattern. Proc. Natl. Acad. U.S.A. 45: 753-763.
- MARKOWSKI, R. 1972. Observations on vegetative reproduction of *Aconitum variegatum* L. Badan Fizjogr. Pol. Zacho. B 25: 185-188.
- MARQUEZ, J., J. BOSCH & N. VICENS. 1994. Pollen collected by wild and managed populations of the potential orchard pollinator *Osmia cornuta* (Latr.) (Hym., Megachilidae). J. Appl. Entomol. 117: 353-359.
- MARTIN, C. G. 1981. *Aconitum*. Garden (London) 106(1): 38.
- MARTIN, J. & C. BLANCHÉ. 1982. Estudios taxonómicos en el género *Delphinium*: Palinología. Actas del IV Simposio de A.P.L.E.: 201-210.
- MAYR, E. 1963. Animal species and evolution. Harvard University Press. Cambridge.
- MEEUSE, B. & S. MORRIS. 1984. The sex life of flower. Facts on File Publications. Nova York.
- MEHLQUIST, G. A. L. 1953. Inheritance in *Delphinium* hybrids between *D. cardinale* Hook. and *D. elatum* L. Proc. VII int. Bot. Congr. (1950): 278-279.
- MEHRA, P. N. & P. RAMANANDAN. 1972. Cytology of some Himalayan Ranunculaceae. Cytologia 37: 281-296.
- MEJIAS, J. A. 1992. Reproductive biology in the Iberian taxa of genera *Sonchus* and *Aethorhiza* (Asteraceae-Lactuceae) Fl. Medit. 2: 15-32.
- MESSEGGER, R. 1987. Genètica de la variació isoenzimática al clavell (*Dianthus caryophyllus* L.): Aplicació a la identificació de varietats comercials. Tesi doctoral (inèd.). Facultat de Ciències. Universitat Autònoma de Barcelona. Barcelona.
- MEUSEL, H., E. JAGER & E. WEINERT. 1965. Vergleichende Chorologie der zentral-europäische Flora. Jena.
- MICIETA, K. 1981. Zytotaxonomische probleme einiger Pflanzensippen des Javorniky-Gebirges. Acta Fac. Rerum Nat. Univ. Comenianae. Bot. 28: 95-104.

- MICKELSEN, L. V., M. H. RAPIDS, J. O. EVANS & D. L. TURNER. 1990. Herbicide control of duncecap larkspur (*Delphinium occidentale*). *Weed Sci.* 38(2): 153-157.
- MICHENER, C. D., M. L. WINSTON & R. JANDER. 1978. Pollen manipulation and related activities and structures in bees of the family Apidae. *Univ. Kansas Sci. Bull.* 51: 575-601.
- MILLER, R. B. 1981. Hawkmoths and the geographic patterns of floral variation in *Aquilegia caerulea*. *Evolution* 35: 763-774.
- MIOCHE, T. & G. J. ANDERSON. 1992. Pollen-ovule ratios and breeding systems evolution in *Solanum* section *Basarthrum* (Solanaceae). *Amer. J. Bot.* 79: 279-287.
- MUELDE, A. 1983. The foraging strategy of *Bombyx consobrinus* (Hymenoptera, Apidae). *Acta Entomol. Fenn.* 42: 51-56.
- MGE, S. & J. M. PLEASANTS. 1991. Factors affecting male and female function in *Aconitum columbianum*. *Amer. J. Bot.* 78(6 suppl.): 63.
- MOLERO, J. & C. BLANCHE. 1986. *Aconitum. Consolida*. In S. Castroviejo, M. Lainz, G. López González, P. Montserrat, F. Muñoz Garmendia, J. Parra & L. Villar (eds.). *Flora Ibérica (Lycopodiaceae-Papaveraceae)* I: 233-242 i 252-255. Real Jardín Botánico de Madrid. CSIC. Madrid.
- MOLERO, J. & A. PUIG. 1990. Seed morphology of Iberian species of the genus *Aconitum* L. *Colect. Bot. (Barcelona)* 19: 111-127.
- MOLERO, J., A. ROVIRA & J. SIMON. 1995. Études cariomorphologiques sur les espèces ibériques du genre *Aconitum* L. (Ranunculaceae). VIII OPTIMA Meeting. Sevilla.
- MOORE, D. M. 1978. The chromosomes and plant taxonomy. In H. E. Street (ed.), *Essays in plant taxonomy*. 39-56. Academic Press. Londres.
- MOORE, D. M. 1982. *Flora Europaea. Check-List and chromosome index*. Cambridge University Press. Cambridge.
- MOORE, R. J. 1970. Index to plant chromosome numbers for 1968. *Regnum Veg.* 68.
- MOORE, R. J. 1971. Index to plant chromosome numbers for 1969. *Regnum Veg.* 77.
- MOORE, R. J. 1972. Index to plant chromosome numbers for 1970. *Regnum Veg.* 84.
- MOORE, R. J. 1973. Index to plant chromosome numbers for 1967-71. *Regnum Veg.* 90.
- MOORE, R. J. 1974. Index to plant chromosome numbers for 1972. *Regnum Veg.* 91.
- MOORE, R. J. 1977. Index to plant chromosome numbers for 1973-74. *Regnum Veg.* 96.
- MORALES, R. 1995. Híbridos de *Thymus* (Labiatae) en la Península Ibérica. *Anales Jard. Bot. Madrid* 53(2): 213-218.
- MORSE, D. H. 1980. The effect of nectar abundance on foraging patterns of bumblebees. *Ecol. Entomol.* 5: 53-59.
- MORSE, D. H. 1982. Behaviour and ecology of bumblebees. In H. R. Hermann (ed.), *Social Insects* 3: 245-322. Academic Press. Nova York.
- MOLLER, H. 1883. The fertilisation of flowers. McMillan & Company. Londres.
- MUNZ, P. A. 1945. The cultivated aconites. *Gentes Herb.* 6: 461-506.
- MUNZ, P. A. 1967a. A synopsis of African species of *Delphinium* and *Consolida*. *J. Arnold Arbor.* 48: 30-55.

- MUNZ, P. A. 1967b. A synopsis of the Asian species of *Consolida*. J. Arnold Arbor. 48: 159-202.
- MUÑOZ, A. & J. A. DEVEZA. 1987. Contribución al conocimiento de la biología floral del género *Lavandula* L., II. *Lavandula stoechas* L. subsp. *stoechas*. Anales Jard. Bot. Madrid 44(1): 63-78.
- MURIN, A. 1978. In Index of chromosome numbers of Slovakian Flora (Part 6). Acta Fac. Rerum. Nat. Univ. Comenianae. Bot. 26: 1-42.
- NAUTIYAL, M. C. & P. KAUSHIK. 1988. Germination studies on some high altitude medicinal plant species. Indigenous Medicinal Pl. 107-112.
- NAVARRO, L., J. GUITIÀN & P. GUITIÀN. 1993. Reproductive biology of *Petrocoptis grandiflora* Rothm. (Caryophyllaceae), a species endemic to Northwest Iberian Peninsula. Flora 188: 253-261.
- NEI, M. 1978. Estimation of average heterozygosity and genetic distance from a small number of individuals. Genetics 89: 583-590.
- NETTANCOURT, D. 1977. Self-autoincompatibility in Angiosperms. Springer-Verlag. Berlin.
- NEVSKI, S. A. 1937. *Delphinium*. In V. L. Komarov (ed.), Flora of the USSR 7: 79-143. Jerusalem.
- NIELSEN, D. B. & E. H. CRONIN. 1977. Economics of tall larkspur control. J. Range Managem. 30: 434-438.
- NIELSEN, D. B. & M. H. RALPHS. 1988. Larkspur: economic considerations. In L. F. James (ed.), The ecology and economic impact of poisonous plants on livestock production. Westview Press. Boulder.
- NIESENBAUM, R. A. 1992. Sex ratio, components of reproduction and pollen deposition in *Lindera benzoin* (Lauraceae). Amer. J. Bot. 79(5): 495-500.
- NIETO, G. 1991. Breeding systems and related traits in several *Erysimum* (Cruciferae). Canad. J. Bot. 69: 2515-2521.
- NILSSON, L. A. 1988. The evolution of flowers with deep corolla tubes. Nature 334: 147-149.
- NYGREN, A. 1967. Apomixis in the angiosperms. Handb. Pflanzenphys. 18: 551-596.
- OHNO, S. 1970. Evolution by gene duplication. Springer Verlag. Berlin.
- OLIVA, M. 1990. Estudios citogenéticos en el género *Artemisia* L. Tesi de llicencietura (inéd.). Facultat de Farmàcia. Universitat de Barcelona. Barcelona.
- OLIVIER, L., J. P. GALLAND & H. MAURIN. 1995. Livre rouge de la flore menacée de France. Muséum national d'Histoire Naturelle-Institut d'écologie et de Gestion de la Biodiversité Service du Patrimoine Naturel. Paris.
- OLSEN, J. D. 1978. Tall larkspur poisoning in cattle and sheep. J. Amer. Vet. Med. Assoc. 173: 762-765.
- OLSEN, J. D. & V. SISSON. 1991. Description of a scale for rating the clinical response of cattle poisoned by larkspur. Amer. J. Vet. Res. 52(3): 488-493.
- OLSEN, J. D., G. D. MANNERS & S. W. PELLETIER. 1990. Poisonous properties of larkspur (*Delphinium* spp.). Collect. Bot. (Barcelona) 19: 141-151.
- ORNDUFF, R. 1968. Index to plant chromosome numbers for 1966. Regnum Veg. 55.
- ORNDUFF, R. 1969a. Index to plant chromosome numbers for 1967. Regnum Veg. 59.
- ORNDUFF, R. 1969b. Reproductive biology in relation to systematics. Taxon 18: 121-133.

- ORNOSA, C. 1984. La subfamilia *Bombinae* de la fauna española. Tesis doctoral. Ediciones de la Universidad Complutense. Madrid.
- ORTEGA, A. & J. A. DEVESA. 1993a. Floral rewards in some *Scrophularia* species (Scrophulariaceae) from the Iberian Peninsula and the Balearic Islands. *Pl. Syst. Evol.* 184: 139-158.
- ORTEGA, A. & J. A. DEVESA. 1993b. Sexual reproduction in some *Scrophularia* species (Scrophulariaceae) from the Iberian Peninsula and the Balearic Islands. *Pl. Syst. Evol.* 184: 159-174.
- ORTEGA, A., S. RAMOS, T. RODRIGUEZ & J. A. DEVESA. 1995. Floral biometry, floral rewards and pollen-ovule ratios in some *Vicia* L. (Fabaceae) from Extremadura. VIII Meeting OPTIMA. Libre de resums. 79. Sevilla.
- OSTERWALDER, A. 1898. Beiträge zur Embriologie von *Aconitum napellus* L. *Flora* 85: 254-292.
- OSTER, G. & B. HEINRICH. 1976. Why do bumble-bees major? A mathematical model. *Ecol. Monogr.* 46: 129-133.
- OTTONELLO, D., S. ROMANO & N. ALLIATA. 1985. Numeri cromosomici per la flora italiana, 1037-1048. *Inform. Bot. Ital.* 17: 91-98.
- OTTOSSEN, C. O. 1987. Male bumblebees (*Bombus hortorum* L.) as pollinators of *Lonicera percythmenum* L. in N.E.-Zealand. Denmark. *Flora* 179(2): 155-161.
- OUAZZANI, N., R. LUMARET, P. VILLEUR & F. DI GIUSTO. 1993. Leaf allozyme variation in cultivated and wild olive trees (*Olea europaea* L.). *J. Hered.* 84: 34-42.
- OVERTON, E. 1893. On the reduction of chromosomes in the nuclei of plants. *Ann. Bot. (London)* 7(25): 139-143.
- PASTOR, J., I. FERNANDEZ & M. J. DIEZ. 1984. Numeros cromosómicos para la Flora Española. 303-313. *Lagascalia* 12(2): 281-284.
- PAWLowski, B. 1963. Dispositio systematica specierum europearum generis *Delphinium*. *Fragm. Florist. Geobot.* 9: 429-450.
- PAWLowski, B. 1993. *Delphinium* L. In T. G. Tutin, N. A. Burges, A. O. Chater, J. R. Edmonson, V. H. Heywood, D. M. Moore, D. H. Valentine, S. M. Walters & D. A. Webb (eds.), *Flora Europaea* (2 ed.) I: 257-260. Cambridge University Press. Cambridge.
- PEDROLA, J. 1993. Biología poblacional del complejo *Androcymbium gramineum* (Cav.) McBride (Colchicaceae). Tesis doctoral (inéd.). Facultat de Biología. Universitat de València. València.
- PEKKARINEN, A. 1978. Munderlarnas längsvariation hos *Bombus consobrinus* i Fennoskandien - et exempel på anpassning till näringsväxten (*Aconitum septentrionale*). *Norsk. J. Entomol.* 25: 87.
- PEKKARINEN, A. 1979. Morphometric, colour and enzyme variation in bumblebees in Fennoscandia and Denmark. *Acta Zool. Fenn.* 158: 1-60.
- PEKKARINEN, A. 1984. Resource partitioning and coexistence in bumblebees. *Ann. Entomol. Fenn.* 50: 97-107.
- PELLETIER, S. W. & S. W. PAGE. 1986. Diterpenoid alkaloids. *Nat. Prod. Rep.* 3: 451-464.
- PELLMYR, O. 1984. The pollination ecology of *Actaea spicata* (Ranunculaceae). *Nord. J. Bot.* 4(4): 443-456.
- PELLMYR, O. 1985. Pollination ecology of *Cimicifuga arizonica* (Ranunculaceae). *Bot. Gaz. (London)* 146(3): 404-412.
- PELLMYR, O. 1986a. Pollination ecology of two nectariferous *Cimicifuga* sp. (Ranunculaceae) and the evolution of andromonoecy. *Nord. J. Bot.* 6: 129-138.

BIBLIOGRAFIA

- PELLMYR, O. 1986b. The pollination ecology of two nectarless *Cimicifuga* sp. (Ranunculaceae) in North America. Nord. J. Bot. 6: 713-723.
- PELLMYR, O. 1995. Pollination biology. In P. Hiepko (ed.), Die Natürlichen Pflanzenfamilien. 17(IV). *Angiospermae*. Ordnung Ranunculales Fam. Ranunculaceae: 160-179. Duncker & Humblot, Berlin.
- PERCIVAL, M. S. 1961. Types of nectar in Angiosperms. New Phytologist 60: 235-281.
- PERCIVAL, M. S. 1965. *Floral Biology*. Pergamon Press, Oxford.
- PEREZ, J. L. 1985. Insectos polinizantes en *Narcissus serotinus* L. Fontqueria 8: 5-8.
- PESSON, P. & J. LOUVEAUX. 1984. Pollinisation et productions végétales. INRA, Paris.
- PFISTER, J. A., M. H. RALPHS & G. D. MANNERS. 1988a. Cattle grazing tall larkspur on Utah mountain rangeland (USA). J. Range Managem. 41(2): 118-122.
- PFISTER, J. A., G. D. MANNERS, M. H. RALPHS, Z. X. HONG & M. A. LANE. 1988b. Effects of phenology, site, and rumen fill on tall larkspur consumption by cattle. J. Range Managem. 41(6): 509-514.
- PHILIPS, G. A. 1949. *Delphiniums. Their History and Cultivation*. Eyre & Spottiswoode, Londres.
- PUL, L. VAN DER. 1960. Ecological aspects of flower evolution. I. Phylogenetic evolution. Evolution 14: 403-416.
- PUL, L. VAN DER. 1961. Ecological aspects of flower evolution. II. Zoophilous flower classes. Evolution 15: 44-59.
- PUL, L. VAN DER. 1972. *Principles of dispersal in Higher Plants*. Springer Verlag, Berlin.
- PITTTONI, B. 1937. Bestäubung und Nektarraub beim gelben Eisenhut (*Aconitum vulparia* Reichb.). Aus der Heimat. Stuttgart 50 (7-8): 209-213.
- PLEASANTS, J. M. 1980. Competition for bumblebee pollinators in Rocky Mountain plant communities. Ecology 61(6): 1446-1459.
- PLEASANTS, J. M. 1981. Bumblebee response to variation in nectar availability. Ecology 62(6): 1648-1661.
- PLEASANTS, J. M. 1983. Nectar production patterns in *Ippomopsis aggregata* (Polemoniaceae). Amer. J. Bot. 10: 1468-1475.
- PLEASANTS, J. M. 1989a. Optimal foraging by nectarivores: A test of the marginal-value theorem. Amer. Naturalist 134(1): 51-71.
- PLEASANTS, J. M. 1989b. Phenotypic and functional gender of a hermaphroditic, protandrous species: Role of inflorescence size. Amer. J. Bot. 76(6 suppl.): 119.
- PLEASANTS, J. M. & N. M. WASER. 1985. Bumblebees foraging at a hummingbird flower: reward economics and floral choice. Amer. Midl. Naturalist 114: 283-291.
- PLEASANTS, J. M. & M. ZIMMERMAN. 1979. Patchiness in the dispersion of nectar resources: evidence for hot and cold spots. Oecol. (Berlin) 46(1): 283-288.
- PLEASANTS, J. M. & M. ZIMMERMAN. 1990. The effect of inflorescence size on pollinator visitation of *Delphinium nelsonii* and *Aconitum columbianum*. Collect. Bot. (Barcelona) 19: 21-39.
- PLITMANN, U. & D. A. LEVIN. 1990. Breeding systems in the Polemoniaceae. Pl. Syst. Evol. 170: 205-214.
- POHL, F. 1937. Die Pollenkorngewichte einiger Pflanzen und ihre ökologische Bedeutung. Beih. Bot. Centralbl. 57: 112-172.

- POPOVA, M. & I. CESCHMEDIEV. 1978. Chromosome reports. [In A. Löve (ed.), IOPB chromosome number reports LXI.] Taxon 27(4): 375-392.
- POWELL, E. A. & C. E. JONES. 1983. Floral mutualism in *Lapinus benthamii* (Fabaceae) and *Delphinium parryi* (Ranunculaceae). In C. E. Jones & R. J. Little (eds.), Handbook of experimental pollination biology: 310-329. Van Nostrand Reinhold Company. Nova York.
- POZDOVA, L. M. & M. A. BALMASOVA. 1994. Latent period peculiarities in some species of genus *Aconitum* L. in Ranunculaceae Biol. Pl. 36 (suppl.): 119.
- PRANTL, K. 1894. Ranunculaceae. In A. Engler & K. Prantl (eds.), Die Naturliche Pflanzenfamilien. 3(2): 43-66.
- PRESTON, R. E. 1986. Pollen-ovule ratios in the Cruciferae. Amer. J. Bot. 73(12): 1732-1740.
- PRICE, M. V. & N. M. WASER. 1979. Pollen dispersal and optimal outcrossing in *Delphinium nelsonii*. Nature 277: 294-296.
- PROCTOR, M. 1978. Insect pollination syndromes in an evolutionary and ecosystemic context. In A. J. Richards (ed.), The pollination of flowers by insects: 105-116. Academic Press. Londres.
- PROCTOR, M. & P. YEO. 1973. The pollination of flowers. Collins. Glasgow.
- PROFACH, H. 1940. Einige chromosomenzahle von Delphinien. Gartenbauwissenschaft 14: 642-650.
- PRYS-JONES, O. & S. A. CORBET. 1987. Bumblebees. Cambridge University Press. Cambridge.
- PUIG, M. A. 1987. Estudis biosistemàtics en les espècies ibèriques del gènere *Aconitum* L. Tesi de llicenciació (inéd.). Facultat de Farmàcia. Universitat de Barcelona. Barcelona.
- PUIG, M. A. & J. MOLERO. 1988. Estudio palinológico de las especies ibéricas del género *Aconitum* L. In J. Civís Uloreta & M. F. Valle Hernández (eds.), Actas de palinología: 141-147. Universitat de Salamanca. Salamanca.
- PYKE, G. H. 1978a. Optimal foraging in bumblebees and coevolution with their plants. Oecol. (Berlin) 36(3): 281-294.
- PYKE, G. H. 1978b. Optimal foraging: movements patterns of bumblebees between inflorescences. Theor. Pop. Biol. 13: 72-98.
- PYKE, G. H. 1979. Optimal foraging in bumblebees: rule of movement between flowers within inflorescences. Anim. Behav. 27: 1167-1181.
- PYKE, G. H. 1980. Optimal foraging in bumblebees: calculation of net rate of energy intake and optimal patch choice. Theor. Pop. Biol. 17(2): 232-246.
- PYKE, G. H. 1981. Optimal nectar production in a hummingbird-pollinated plant. Theor. Pop. Biol. 20: 326-341.
- PYKE, G. H. 1982a. Foraging in bumblebees: rule of departure from an inflorescence. Canad. J. Zool. 60: 417-428.
- PYKE, G. H. 1982b. Local geographic distributions of bumblebees near Crested Butte, Colorado: competition and community structure. Ecology 63: 555-573.
- PYKE, G. M. & N. M. WASER. 1981. The production of the dilute nectar by hummingbird and honeyeater flowers. Biotropica 13(4): 260-270.
- QUEIROZ, M. 1990. Notas cariologicas en algunas Ranunculaceae portuguesas. Collect. Bot. (Barcelona) 18: 45-57.
- QUEIROZ, M. 1991. Chromosome number of the Portuguese flora: 104-115. Bol. Soc. Brot. 64(2): 135-142.

BIBLIOGRAFIA

- QUELLER, D. C. 1984. Pollen-ovule ratios and hermaphroditic sexual allocation strategies. *Evolution* 38(5): 1148-1151.
- QUÉZEL, P. 1957. Peuplement végétal des Hautes Montagnes de l'Afrique du Nord. *Encyclop. Biogeogr. Ecol.* 10(137): 1-463.
- RALPHS, M. H. & D. L. TURNER. 1989. Difficulty in controlling duncecap larkspur (*Delphinium occidentale*). *Weed Technol.* 3: 335-339.
- RALPHS, M. H., J. O. EVANS & S. A. DEWEY. 1992. Timing of herbicide applications for control of larkspurs (*Delphinium* spp.). *Weed Sci.* 40(2): 264-269.
- RALPHS, M. H., D. A. TURNER, L. V. MICKELSEN, J. O. EVANS & S. A. DEWEY. 1990. Herbicides for control of tall larkspur (*Delphinium barbeyi*). *Weed Sci.* 38: 573-577.
- RANTA, E. & H. LUNDBERG. 1980. Resource partitioning in bumblebees: the significance of differences in proboscis length. *Oikos* 35(3): 298-302.
- RASMONT, P. 1988. Monographie écologique et zoogéographique des bourdons de France et de Belgique. Tesis doctoral (inéd.). Faculté des Sciences Agronomiques de l'Etat. Gembloux.
- RAVEN, P. H. 1975. The bases of angiosperm phylogeny: cytology. *Ann. Missouri Bot. Gard.* 62: 724-764.
- RAWAT, A. S., A. S. PHARSWAN & M. C. NAUHYAL. 1992. Propagation of *Aconitum atra* (Bruhl) Muk. (Ranunculaceae), a regionally threatened medicinal herb. *Econ. Bot.* 46(3): 337-338.
- REAL, L. 1983. *Pollination biology*. Academic Press, Florida.
- RICO, E., J. SÁNCHEZ & F. AMICH. 1981. Números cromosómicos de plantas occidentales. 100-10⁷. *Anales Jard. Bot. Madrid* 38(1): 265-268.
- RICHARDS, A. J. 1978. *The pollination of flowers by insects*. Academic Press, Londres.
- RICHARDS, A. J. 1986. *Plant breeding systems*. George Allen & Unwin, Londres.
- RICHTER, T. S., P. S. SOLTIS & D. E. SOLTIS. 1994. Genetic variation within and among populations of the narrow endemic, *Delphinium viridescens* (Ranunculaceae). *Amer. J. Bot.* 81(8): 1070-1076.
- RITLAND, K. 1983. Estimation of mating systems. In S. D. Tanksley & T. J. Orton (eds.), *Isozymes in Plant Genetic and Breeding*: 289-302. Elsevier Science Publishers, Amsterdam.
- RITLAND, K. & S. JAIN. 1981. A model for the estimation of outcrossing rate and gene frequency using n-independent loci. *Heredity* 47(1): 35-52.
- RIVERA, D. & C. OBÓN. 1991. La guía INCAFO de las plantas útiles y venenosas (excluyendo las medicinales). Incafo, Madrid.
- ROBERTSON, A. W. & D. G. LLOYD. 1991. Herkogamy, dichogamy and self-pollination in six species of *Myosotis* (Boraginaceae). *Evol. Trends Pl.* 5(1): 52-63.
- ROBERTSON, C. 1889. Flowers and insects. I. *Bot. Gaz. (Crawfordsville)* 17: 120-126.
- ROBERTSON, C. 1929. Flowers and insects. List of visitors of 453 flowers. Carlinville, Illinois.
- ROBERTSON, W. R. B. 1916. Chromosomes studies. I. Taxonomic relationships shown in the chromosomes of *Tettigidae* and *Acrididae*. V-shaped chromosomes and their significance in *Acrididae*, *Locustidae* and *Gryllidae*: chromosomes and variation. *J. Morph.* 27: 179-331.

- ROBERTS, H. F. 1929. Plant hybridation before Mendel. Princeton University Press. Nova Jersey.
- ROBERTS, R. B. & S. R. VALLESPR. 1978. Specialization of hairs bearing pollen and oil on the legs of bees. Ann. Entomol. Soc. Amer. 71: 619-627.
- RODRIGUEZ, V. 1989. Insectos y plantas. Relaciones evolutiva. Sobre Flora y vegetación de Galicia: 151-20 II Reunión del grupo Botánico Gallego. Santiago de Compostela.
- ROMERO, C. 1986. A new method for estimating karyotype asymmetry. Taxon 25: 341-346
- ROUJSEAU, S. 1994. Les relations coadaptatives des Aconits (Ranunculaceae, *Aconitum* L.) de Belgique et des Pyrénées avec les bourdons pollinisateurs (Hymenoptera, Apidae, Bombinae). Tesi de llicenciatura (inèd.) Faculté des Sciences Université de Mons-Hainaut. Mons-Hainaut.
- ROVIRA, M. 1993. Genètica de la variabilitat isoenzimàtica en l'avellaner identificació varietat. Tesi doctoral (inèd.). Universitat de Lleida. Lleida.
- RUBINSTEIN, A. M., J. MARQUEZ, M. SUAREZ-CERVERA & P. A. BEDINGER. An extensin-like glycoprotein specifically localized to the pollen tube wall. Pl. Cell (en premsa)
- RUÍZ DE CLAVIJO, E. & J. L. UBERA. 1982. Números cromosómicos de plantas occidentales. 177-185. Anales Jard. Bot. Madrid 39(1): 193-197
- RUYS, B. 1933. The first red *Delphinium*. Delphinium: 35-37
- SAITO, Y., A. MITSURA, K. SASAKI, M. SATAKE & M. UCHIYAMA. 1980. Detection of poisonous substances in honey which caused intoxication. Bull. Natl. Inst. Hyg. Sci. (Tokyo) 98: 32-35
- SALA, A., M. SUAREZ-CERVERA, J. SEOANE-CAMBA & J. MARQUEZ. 1992. Ultrastructural modifications in pollen grains stored by honey bees (*Apis mellifera* L.). J. Apic. Res. 31(2): 53-64
- SAMUELSON, A. A. 1957. Wild *Delphiniums* and their hybrids. Delphinium Soc. Year Book 1957: 101-112
- SAMUELSON, A. A. 1960. The wild scarlet-flowered *Delphinium*. Delphinium Soc. Year Book 1960: 9-19
- SANCHIS, E., J. B. PERIS & R. CURRAS. 1992. Caracterización, fenología e interés apícola del romeral valenciano con pebrella (*Helianthemum-Thymetum piperellae*) en las provincias de Alicante y Valencia. Bot. Complutensis 17: 99-115
- SANTANA, D. O. 1975. Analysis of a natural *Delphinium* (Ranunculaceae) hybrid swarm. Masters Thesis (inèd.). Humboldt State College. Arcata. California.
- SARKAR, A. K., N. DATTA, U. CHATTERJEE & D. HAZRA. 1982. Chromosome reports [In A. Löve (ed.), IOPB chromosome number reports] Taxon 31(1): 576-579.
- SCHAFER, B. & L. LA COUR. 1934. A chromosome survey of *Aconitum*. I. Ann. Bot. 191(48): 693-713
- SCHEFFE, H. 1959. The analysis of variance. Wiley. Nova York.
- SCHLISING, R. A. & R. A. TURPIN. 1971. Hummingbird dispersal of *Delphinium cardinale* pollen treated with radioactive iodine. Amer. J. Bot. 58: 401-406.
- SCHMID-HEMPPEL, P. & B. SPEISER. 1988. Effect of inflorescence size on pollination in *Epilobium angustifolium*. Oikos 53: 98-104

- SCHONEWALD-COX, C. M. 1983. Conclusions: guidelines to management: a begining attempt. In C. M. Schonewald-Cox, S. M. Chambers, B. McBride & W. L. Thomas (eds.), *Genetics and conservation: a reference for managing wild animal and plant populations*: 414-445. Benjamin Cummings. Menlo Park.
- SCOGIN, R. 1983. Visible floral pigments and pollinators. In C. E. Jones & R. J. Little (eds.), *Handbook of Experimental Pollination Biology*: 160-172. Van Nostrand Reinhold Company. Nova York.
- SEAVEY, S. R. & K. S. BAWA. 1986. Late-acting self-incompatibility in angiosperms. *Bot. Rev. (Lancaster)* 52: 195-219.
- SEITZ, W. 1969. Die taxonomie der *Aconitum napellus* Gruppe in Europa. *Feddes Report.* 80(1): 1-76.
- SEITZ, W., D. ZINSMEISTER & M. ABICHT. 1972. Beitrag zur systematik der Gattung *Aconitum* in Europa. *Bot. Jahrb. Syst.* 92(4): 490-507.
- SHAW, D. V. & A. D. H. BROWN. 1982. Optimum number of marker loci for estimating outcrossing in plant populations. *Theor. Appl. Genet.* 61: 321-325.
- SHELDON, C. R., T. J. ORTON & C. W. STUBER. 1983. An outline of general resources needs and procedures for the electrophoretic separation of active isozymes from plant tissue. In S. D. Tanksley & T. J. Orton (eds.), *Isozymes in Plant Genetic and Breeding*. Elsevier Science Publishers. Amsterdam.
- SHINDO, K. & H. KAMEMOTO. 1963. Karyotype analysis of some sarcanthine orchids. *Amer. J. Bot.* 50: 73-79.
- SIMON, J. 1986. Revisió biosistemàtica del gènere *Consolida* S. F. Gray a la Península Ibèrica i Illes Balears. Tesi de llicenciatura (ined.). Facultat de Farmàcia. Universitat de Barcelona. Barcelona.
- SIMON, J., M. BOSCH, C. BLANCHE & J. MOLERO. 1995. Plant vs. animal conservation: A case of a conflict in Natural Park? *Planta Europa Proceedings*. Ieras.
- SIMPSON, B. B. & J. L. NEFF. 1981. Floral rewards: alternatives to pollen and nectar. *Ann. Missouri Bot. Gard.* 68: 301-322.
- SIMPSON, B. B. & J. L. NEFF. 1983. Evolution and diversity of floral rewards. In C. E. Jones & R. J. Little (eds.), *Handbook of Experimental Pollination Biology*: 142-159. Van Nostrand Reinhold Company. Nova York.
- SINGH, R. J. 1993. *Plant cytogenetics*. CRC Press. Florida.
- SINGH, U. 1982. The effect of actinomycin D on chromosome behaviour in *Delphinium*. *Cytologia* 47: 595-602.
- SINGH, T. P. & H. K. JAIN. 1979. Antimetabolites and chiasma formation in *Delphinium*. *Cytologia* 44: 123-133.
- SKALINKA, M. & E. POGAL. 1971. Further studies in chromosome numbers of Polish Angiosperms. Ninth contribution. *Acta Biol. Cracov. Ser. Bot.* 14: 193-213.
- SMITHIES, O. 1955. Zone electrophoresis in starch gels: group variation in the serum proteins of normal human adults. *Biochem. J.* 61: 629-641.
- SMRECIU, E. A., R. S. CURRAH & E. TOOP. 1988. Viability and germination of herbaceous perennial species native to southern Alberta grasslands. *Canad. Field-Naturalist* 102(1): 31-38.
- SOJAK, J. 1969. *Aconitella* Spach, eine vergessene Gattung der Familie Ranunculaceae. *Folia Geobot. Phytotax. Bohem.* 14: 447-449.
- SOLBRIG, O. T. 1970. *Principles and Methods of Plant Biosystematics*. MacMillan. Londres.
- SOLBRIG, O. T. 1976. On the relative advantages of cross- and self-fertilization. *Ann. Missouri Bot. Gard.* 63: 262-276.

- SOLTIS, D. E. & L. H. RIESENBERG. 1986. Autopolyploidy in *Tolmiea menziesii* (Saxifragaceae): genetic insights from enzyme electrophoresis. Amer. J. Bot. 73(2): 310-318.
- SOLTIS, D. E. & P. S. SOLTIS. 1989. Isozymes in Plant Biology. Dioscorides Press. Portland.
- SOLTIS, D. E., H. HALFLER, D. BARROW & J. GASTONY. 1983. Starch gel electrophoresis of ferns: a compilation of grinding buffers, gel and electrode buffers and staining schedules. Amer. Fern J. 73: 9-27.
- SOPOVA, M. & Z. SEKOVSKY. 1981. Chromosome atlas of some Macedonian angiosperms. II. Ann. Fac. Biol. Univ. Skopje 34: 65-76.
- SOPOVA, M. & Z. SEKOVSKY. 1982. Chromosome atlas of some Macedonian angiosperms. III. Ann. Fac. Biol. Univ. Skopje 35: 145-161.
- SOUTHWICK, E. E. 1990. Floral nectar. Amer. Bee J. 130(8): 517-519.
- SOWIG, P. 1989. Effects of flowering plants patch size on species composition of pollinator communities, foraging strategies, and resource partitioning in bumblebees (*Hymenoptera Apidae*). Oecol. (Berlin) 78(4): 550-558.
- SPRENGEL, C. K. 1793. Das entdeckte geheimniß der natur in hau und in der befruchtung der blumen. Friedrich Vieweg. Berlin.
- STACE, C. A. 1989. Plant Taxonomy and Biosystematics (2 ed.). Edward Arnold Ed. Londres.
- STANLEY, E. G. & H. F. LINSKEN. 1974. Pollen Biology, Biochemistry and Management. Springer Verlag. Berlin-Heidelberg.
- STAPE, O. 1905. The aconites of India. Ann. Roy. Bot. Gard. (Calcutta) 10: 1-197.
- STAPE, O. 1907. *Aconitum gymnanthrum*. Bot. Mag. (Tokyo) 133: 8113-8114.
- STEBBINS, G. L. 1957. Self fertilization and population variability in the higher plants. Amer. Naturalist 91: 337-354.
- STEBBINS, G. L. 1971. Chromosomal Evolution in Higher Plants. Edward Arnold. Londres.
- STEBBINS, G. L. 1974. Flowering plants. Evolution above the Species level. Harvard University Press. Cambridge.
- STEBBINS, G. L. 1980. Polyploidy in plants: unresolved problems and prospects. In: W. H. Lewis (ed.), Polyploidy, biological relevance. Plenum Press. Nova York.
- STEICHEN, H. 1959. My half-century of *Delphinium* breeding. Delphinium Soc. Year Book 1959: 9-21.
- STEPHENSON, A. G. & R. I. BERTIN. 1983. Male competition, female choice and sexual selection in Plants. In: L. Real (ed.), Pollination Biology. 110-151. Academic Press. Londres.
- STUBER, C. W. & M. M. GOODMAN. 1983. Inheritance, intracellular localization and genetic variation of phosphoglucomutase isozymes in maize (*Zea mays* L.). Biochem. Gen. 21: 667-689.
- STUESSY, T. F. 1990. Plant taxonomy: the systematic evaluation of comparative data. Columbia University Press. Nova York.
- SUAREZ-CERVERA, M., J. MARQUEZ, J. BOSCH & J. SEOANE-CAMBA. 1994. An structural study of pollen grains consumed by larvae of *Osmia* bees (*Hymenoptera, Megachilidae*). Grana 33: 191-204.
- SUBRAMANIAN, D. 1985. Cytotaxonomical studies in south Indian Ranunculaceae. Cytologia 50: 759-768.

BIBLIOGRAFIA

- SUSNIK, F. & M. LOVKA. 1973. Chromosome reports. [In A. Löve (ed.), IOPB chromosome number reports XLI.] Taxon 22(4): 462-463.
- SUSNIK, F., B. DRUSKOVIC, A. LOVE & D. LOVE. 1972. Chromosome reports. [In A. Löve (ed.), IOPB chromosome numbers reports XXXVI.] Taxon 21: 333-346.
- SVENSSON, R. & M. WIGREN. 1986. History and biology of *Consolidia regalis* in Sweden. Svensk Bot. Tidskr. 80(1): 31-53.
- SWOFFORD, D. L. & R. B. SELANDER. 1989. BIOSYS-1: realase 1.7. A computer program for the analysis of allelic variation in genetics. User's Manual. Department of Genetics and Development. University of Illinois. Urbana-Champaign.
- SYBENG, J. 1983. Genetic manipulation in the plant breeding: somatic versus generative. Theor. Appl. Genet. 66: 179-201.
- SYBENG, J. 1993. Cytogenetics in plant breeding. Monographs on theoretical and applied genetics. Springer-Verlag. Berlin.
- TAKHTAJAN, A. L. 1978. Floristic regions of the world. Nauka. Leningrad.
- TAKHTAJAN, A. L. 1991. Evolutionary trends in flowering plants. Columbia University Press. Nova York.
- TALAVERA, S., J. HERRERA, J. ARROYO, P. L. ORTIZ & J. A. DEVEZA. 1988. Estudios de la flora apicola de Andalucia Occidental. Lagascalia 15: 567-599.
- TAMURA, M. 1962. Taxonomical and phylogenetical consideration of the *Ranunculaceae*. Acta Phytotax. Geobot. 20: 71-81.
- TAMURA, M. 1964. Morphology, ecology and phylogeny of the *Ranunculaceae*. II. Sci. Rep. Coll. Gen. Education Osaka Univ. 13: 141-156.
- TAMURA, M. 1967. Morphology, ecology and phylogeny of the *Ranunculaceae*. VI. Sci. Rep. Coll. Gen. Education Osaka Univ. 16: 13-35.
- TAMURA, M. 1992. A new classification of the family *Ranunculaceae*. 4. Acta Phytotax. Geobot. 43(2): 139-146.
- TAMURA, M. 1995. General part and systematic part. In P. Hielpko (ed.), Die Natürlichen Pflanzenfamilien. 17(IV) Angiospermae. Ordnung Ranunculales Fam. *Ranunculaceae*. Duncker & Humblot. Berlin.
- TAMURA, M. & L. A. LAUENER. 1979. A synopsis of *Aconitum* subgenus *Lycocotonum*. II. Notes Roy. Bot. Gard. Edinburgh 37(3): 431-465.
- TAMURA, M. & Y. MIZUMOTO. 1972. Stages of embryo development in ripe seeds or achenes of the *Ranunculaceae*. J. Jap. Bot. 47(8): 225-237.
- TAMURA, M., Y. MIZUMOTO & H. KUBOTA. 1977. Observations on seedlings of the *Ranunculaceae*. J. Jap. Bot. 52(10): 293-304.
- TERÄS, I. 1976. Flower visits of bumblebees *Bombus* Latr. (*Hymenoptera. Apidae*) during one summer. Ann. Zool. Fenn. 13: 200-232.
- TERÄS, I. 1985. Foodplants and flower visits in southern Finland. Acta Zool. Fenn. 179: 1-120.
- THOMPSON, P. A. 1968. Effects of after-ripening treatments and temperature on the germination of some *Delphinium* species. Hort. Res. 8(1): 62-66.
- THOMSON, J. D. 1982. Patterns of visitation by animal pollinators. Oikos 39: 241-250.
- TISCHLER, G. 1927. Pflanzliche chromosomenzahlen. Tabui. Biol. 4: 1-83.

- TISCHLER, G. 1934. Die Bedeutungen der Polyploide für die Verbreitung der Angiospermen. Erläuterungen an der Art Schleswings-Holsteins mit Ausblicken auf andere Florenelemente. Bot. Jahrb. Syst. 67: 1-36.
- TIEBBES, K. 1927. The chromosomes of three *Delphinium* species. Hereditas 10(1-2): 160-164.
- TIEBBES, K. 1928. The chromosome numbers of flowering plants. Hereditas 10(3): 328-332.
- TJIO, J. H. & A. LEVAN. 1950. The use of oxyquinoline in chromosome analysis. Anales Estac. Exp. Aula Dei 2: 21-64.
- TORELL, P. J. & R. H. HAAS. 1963. Herbicide control of tall larkspur. Weeds 11: 10-13.
- TRIFONOVA, V. I. 1973. A biosystematic study of Caucasian species of *Consolida* S.F. Gray. Bot. Zhurn. (Moscow & Leningrad) 58(4): 505-519.
- TRIFONOVA, V. I. 1984a. Morphology of seeds and anatomical characteristics of the seed-coat in some representatives of the genus *Consolida* (Ranunculaceae). Bot. Zhurn. (Moscow & Leningrad) 69(9): 1199-1209.
- TRIFONOVA, V. I. 1984b. Morphology of seeds and anatomical characteristics of seed-coat in some species of the genera *Aconitella*, *Delphinium* and *Aconitum* (Ranunculaceae). Bot. Zhurn. (Moscow & Leningrad) 69(10): 1336-1341.
- TRIFONOVA, V. I. 1986. Characteristics of seed germination in some members of the genera *Consolida* and *Aconitella* (Ranunculaceae). Bot. Zhurn. (Moscow & Leningrad) 71(3): 375-378.
- TRIFONOVA, V. I. 1990. Comparative biomorphological study of the taxonomy and phylogeny of the genera *Consolida* (DC.) S. F. Gray and *Aconitella* Spach. Collect. Bot. (Barcelona) 19: 97-110.
- TROLL, P. W. 1964. Die infloreszenzen. Gustav Fischer Verlag, Jena.
- TSCHERMARK-WOESS, E. 1956. Notizer über die Reisenkerne und Reisenchromosomen in den Antipoden von *Aconitum*. Chromosoma 8: 114-134.
- TURNBULL, C. L., A. J. BEATTIE & F. M. HANZAWA. 1983. Seed dispersal by ants in the Rocky Mountains. Southwestern Naturalist 28: 289-293.
- TURNER, D. L., M. H. RALPHS & J. O. EVANS. 1992. Logistic analysis for monitoring and assessing herbicide efficacy. Weed Technol. 6(2): 424-430.
- TUTIN, T. G., N. A. BURGES, A. O. CHATER, J. R. EDMONSON, V. H. HEYWOOD, D. M. MOORE, D. H. VALENTINE, S. M. WALTERS & D. A. WEBB. 1993. Flora Europaea (2 ed.). Cambridge University Press, Cambridge.
- URBANSKA, K. M. 1984. Plant reproductive strategies. In W. F. Grant (ed.), Plant Biosystematics. 211-228. Academic Press, Toronto.
- VALDES, B. & J. A. MEJIAS. 1988. Contribución al estudio de la biología de la reproducción de las especies españolas de *Muscari* (Liliaceae). Lagascalia 15(1): 95-103.
- VALLEJOS, E. 1983. Enzyme activity staining. In S. D. Tanksley and T. J. Orton (eds.), Isozymes in Plant Genetics and Breeding: 469-516. Elsevier Science Publishers, Amsterdam.
- VARNEY, D. M. 1979. Reproductive biology of four species of *Delphinium* endemic to the Wenatchee Mountains. Master's Thesis (inéd.). University of Washington, Seattle.
- VERLAQUE, R., A. ABOUCAYA, M. A. CARDONA & J. CONTANDRIOPoulos. 1991. Quelques exemples de spéciation insulaire en Méditerranée occidentale. Bot. Chron. 10: 137-153.

- VOGEL, S. 1978. Evolutionary shifts from reward to deception in pollen flowers. In A. J. Richards (ed.), *The Pollination of Flowers by Insects*: 89-104. Academic Press, Londres.
- WADDINGTON, K. D. 1979. Quantification of the movement pattern of bees: a novel method. Amer. Mid. Naturalist 101(2): 278-285.
- WADDINGTON, K. D. 1981. Factors influencing pollen flow in bumblebee-pollinated *Delphinium virescens*. Oikos 37: 153-159.
- WADDINGTON, K. D. 1983. Pollen flow and optimal outcrossing distance. Amer. Naturalist 122(1): 147-151.
- WADDINGTON, K. D. & B. HEINRICH. 1979. The foraging movements of bumblebees on vertical inflorescences: an experimental analysis. J. Comp. Physiol. 134: 113-117.
- WALSH, J. B. 1995. How often do duplicated genes evolve new functions? Genetics 139: 421-428.
- WANG, F. P. 1981. A review of chemical studies on the alkaloids from *Aconitum* and *Delphinium*. Yao Hsueh Pao 16: 943-959.
- WANG, W. T. 1962. Critical review of the genus *Delphinium* from the Ranunculaceous Flora of China. Acta Bot. Sin. 10: 87-282.
- WARNOCK, M. J. 1981. Biosystematics of the *Delphinium carolinianum* Complex (Ranunculaceae). Syst. Bot. 6(1): 38-54.
- WARNOCK, M. J. 1983. Natural hybridization between *Delphinium treleasei* and *D. carolinianum* (Ranunculaceae). Amer. J. Bot. 70(5 part 2): 134-135.
- WARNOCK, M. J. 1987. Color variation in Texas populations of *Delphinium carolinianum* (Ranunculaceae). Abstracts of the General Lectures. Symposium papers and posters presented at the XVI International Botanical Congress. B. Zimmer & W. Greuter: 437. Berlin.
- WARNOCK, M. J. 1989. Analysis of hybridization between *Delphinium barbeyi* (Huth) and *D. occidentale* (Watson) Watson (Ranunculaceae). Amer. J. Bot. 76(6 suppl.): 281.
- WASER, N. M. 1978. Competition for hummingbird pollination and sequential flowering in two Colorado wildflowers. Ecology 59(5): 934-944.
- WASER, N. M. 1982. A comparison of distances flown by different visitors to flowers of the same species. Oecol. (Berlin) 53: 251-257.
- WASER, N. M. 1987. Spatial genetic heterogeneity in a population of the montane perennial plant *Delphinium nelsonii*. Heredity 58: 249-256.
- WASER, N. M. 1988. Comparative pollen and dry transfer by pollinators of *Delphinium nelsonii*. Functional Ecol. 2: 41-48.
- WASER, N. M. & M. L. FUGATE. 1986. Pollen precedence and stigma closure: a mechanism of competition for pollination between *Delphinium nelsonii* and *Ipomopsis aggregata*. Oecol. (Berlin) 70: 573-577.
- WASER, N. M. & R. J. MITCHELL. 1990. Nectar standing crops in *Delphinium nelsonii* flowers: spatial autocorrelation among plants? Ecology 71(1): 116-123.
- WASER, N. M. & M. V. PRICE. 1981. Pollinator choice and stabilizing selection for flower color in *Delphinium nelsonii*. Evolution 35(2): 376-39.
- WASER, N. M. & M. V. PRICE. 1983. Pollinator behavior and natural selection for flower color in *Delphinium nelsonii*. Nature 302: 422-424.

- WASER, N. M. & M. V. PRICE. 1985a. Reciprocal transplant experiments with *Delphinium nelsonii* (*Ranunculaceae*): evidence for local adaptation. Amer. J. Bot. 72(11): 1726-1732.
- WASER, N. M. & M. V. PRICE. 1985b. The effect of nectar guides on pollinator preference: Experimental studies with a montane herb. Oecol. (Berlin) 67(1): 121-126.
- WASER, N. M. & M. V. PRICE. 1990. Pollination efficiency and effectiveness of bumble bees and hummingbirds visiting *Delphinium nelsonii*. Collect. Bot. (Barcelona) 19: 9-20.
- WASER, N. M. & M. V. PRICE. 1991a. Female mate choice in montane wildflowers: Outcrossing distance and pollen tube growth. Bull. Ecol. Soc. Amer. 72(2suppl.): 281.
- WASER, N. M. & M. V. PRICE. 1991b. Outcrossing distance effects in *Delphinium nelsonii*: pollen loads, pollen tubes, and seed set. Ecology 72(1): 171-179.
- WASER, N. M. & M. V. PRICE. 1993. Crossing distance effects on prezygotic performance in plants: an argument for female choice. Oikos 68: 303-308.
- WASER, N. M. & M. V. PRICE. 1994. Crossing-distance effects in *Delphinium nelsonii*: outbreeding and inbreeding depression in progeny fitness. Evolution 48(3): 842-852.
- WASER, N. M. & L. A. REAL. 1979. Effective mutualism between sequentially flowering plant species. Nature 281: 670-672.
- WASER, N. M., M. V. PRICE, A. M. MONTALVO & R. N. GRAY. 1987. Female mate choice in a perennial herbaceous wildflower. *Delphinium nelsonii*. Evol. Trends Pl. 1(1): 29-33.
- WATT, W. B., P. C. HOCH & S. G. MILLS. 1974. Nectar resource use by *Colias* butterflies. Oecol. (Berlin) 14: 353-374.
- WEAST, R. C. 1978. CRC Handbook of chemistry and physics. CRC Press. Florida.
- WEBB, C. J. 1984. Constraints on the evolution of plant breeding systems and their relevance to systematics. In W. F. Grant (ed.), Plant biosystematics: 249-270. Academic Press. Toronto.
- WEBB, C. J. & D. G. LLOYD. 1986. The avoidance of interference between the presentation of pollen and stigmas in angiosperms. II. Herkogamy. New Zealand J. Bot. 24: 163-178.
- WEBERLING, F. 1989. Morphology of flowers and inflorescences. Cambridge University Press. Cambridge.
- WEEDEN, N. F. & L. D. GOTTLIEB. 1980. The genetics of chloroplast enzymes. J. Heredity 71: 692-396.
- WEEDEN, N. F. & F. WENDEL. 1989. Genetics of plant isozymes. In D. E. Soltis & P. S. Soltis (eds.), Isozymes in Plant Biology: 46-72. Dioscorides Press. Portland.
- WEIR, B. S. 1990. Genetic data analysis: method for discrete population genetic data. Sinauer. Sunderland, MA.
- WENDEL, F. & N. F. WEEDEN. 1989. Visualization and interpretation of plant isozymes. In D. E. Soltis & P. S. Soltis (eds.), Isozymes in Plant Biology: 5-45. Dioscorides Press. Portland.
- WERTH, E. 1940. Über einige Blütenbiologische Untersuchungen in den Alpen. Ber. Deutsch Bot. Ges. 58: 527-546.
- WHITE, M. J. D. 1978. Models of speciation. Freeman & Co. San Francisco.
- WICKLUND, C., T. ERICKSSON & H. LUNDBERG. 1979. The wood hickory butterfly *Leptidea sinapis* and its nectar potents: a case of mutualism? Oikos 33: 358-362.

BIBLIOGRAFIA

- WICKLUND, E., T. ERICKSSON & H. LUNDBERG. 1982. On the pollination efficiency of butterflies: a reply to Courtney et al. *Oikos* 38: 263.
- WIENS, D., C. A. WILSON, C. L. CALVIN, D. FRANK, C. I. DAVERN & S. R. SEAVEY. 1987. Reproductive success, spontaneous embryo abortion and genetic load in flowering plants. *Oecol. (Berlin)* 71: 501-509.
- WILDE, E. 1931. Studies of the genus *Delphinium*. Cornell Univ. Agric. Exp. Stat. Bull. 519: 1-106.
- WILLENSTEIN, S. C. 1987. An evolutionary basis for pollination biology. *Leiden Botanica Series* 10. E. J. Brill. Leiden.
- WILLIAMS, N. H. 1983. Floral fragrances as cues in animal behavior. In C. E. Jones & R. J. Little (eds.), *Handbook of Experimental Pollination Biology*: 50-72. Van Nostrand Reinhold Company. Nova York.
- WOOLF, N. B. 1990. Biotechnologies sow seeds for the future. *BioScience* 40(5): 346-348.
- WRIGHT, S. 1933. Inbreeding and homozigosis. *Proc. Natl. Acad. U.S.A.* 19: 411-420.
- WRIGHT, S. 1951. The genetical structure of populations. *Ann. Eugen.* 15: 323-354.
- WRIGHT, S. 1969. *Evolution and the genetics of populations. II. The theory of gene frequencies*. University Chicago Press. Chicago.
- WYATT, R. 1982. Inflorescence architecture: how flower number, arrangement, and phenology affect pollination and fruit-set. *Amer. J. Bot.* 69(4): 585-594.
- WYATT, R. 1983. Pollinator-plant interactions and the evolution of breeding systems. In L. Real (ed.), *Pollination Biology*: 51-96. Academic Press. Londres.
- YASAKA, M., Y. SUNAGA, F. KAWASAKI & Y. KONNO. 1994. Effect of forest fragmentation on the fruit set ratio for three perennial herbs. *Jap. J. Bot.* 44(1): 1-7.
- YUMOTO, T. 1986. The ecological pollination syndromes of insect-pollinated plants in alpine meadows. *Ecol. Res.* 1: 83-95.
- ZIELINSKY, R. 1982a. An electrophoretic and cytological study of hybridization between *Aconitum napelius* ssp. *skerisoreae* ($2n=32$) and *A. variegatum* ($2n=16$). I. Electrophoretic evidence. *Acta Soc. Bot. Poloniae* 51(3-4): 453-464.
- ZIELINSKY, R. 1982b. An electrophoretic and cytological study of hybridization between *Aconitum napelius* ssp. *skerisoreae* ($2n=32$) and *A. variegatum* ($2n=16$). II. Cytological evidence. *Acta Soc. Bot. Poloniae* 51(3-4): 465-471.
- ZIMAN, S. N. & C. KEENER. 1989. A geographical analysis of the family *Ranunculaceae*. *Ann. Missouri Bot. Gard.* 76: 1012-1049.
- ZIMMERMAN, M. 1975. Optimal foraging: a case for random movement. *Oecol. (Berlin)* 43: 261-267.
- ZIMMERMAN, M. 1981. Patchiness in the dispersion of nectar resources: probable causes. *Oecol. (Berlin)* 49: 154-157.
- ZIMMERMAN, M. 1982. The effect of nectar production on neighborhood size. *Oecol. (Berlin)* 52: 104-108.
- ZIMMERMAN, M. 1983a. Calculating nectar production rates: residual nectar and optimal foraging. *Oecol. (Berlin)* 58: 258-259.
- ZIMMERMAN, M. 1983b. Plant reproduction and optimal foraging: experimental nectar manipulations in *Delphinium nelsonii*. *Oikos* 41: 57-63.
- ZIMMERMAN, M. 1988. Pollination biology of montane plants: Relationship between rate of nectar production and standing crop. *Amer. Midl. Naturalist* 120(1): 50-57.